A°. 1859. N°. 17.

DONDERDAG 20 JANUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden Donderdag den 20. Januarij 1859, des middags ten 12 ure, ten Stadhuize. De Burgemeester voornoemd, Utrecht, 19 Jan. 1859. N. P. J. KIKN.

UTRECHT 20 Januarij.

Nu het geschil over de kwestie van de hulp door Oostenrijk aan den Turkschen bevelhebber te Belgrado aangeboden is ter zijde gesteld, door eene behendige verklaring van 't kabinet van Weenen, die reeds door ons is medegedeeld, geraakt men te Parijs plotseling tot een geheel tegengesteld uiterste als voor eenige dagen, en ziet niets dan vrede. Toch is de stand van zaken nog niet zoo onbewolkt; *la Presse* doet dat heden uitkomen; en werkelijk de berigten uit Italië dragen de blijken, dat men wel gevoelt, dat voor 's hands elke poging tot opstand bloedig zou onderdrukt worden, maar dat de gemoederen desniettemin in groote spanning blijven. Uit Napels wordt berigt, dat, waarschijnlijk op een telegram uit Londen, er werkelijk gewigtige maatregelen zijn voorgeschreven; die maatregelen dragen het kenmerk, dat de regering er gegronde vrees moet hebben voor ernstige gevaren; daarbij hebben zulke gestrengheden soms het jammerlijk gevolg, dat zij de gemoederen meer opwinden en het gevaar daardoor vermeerderen, dat ze juist moeten afkeeren. In Sardinië is daarbij ook op het platte land de geestdrift onbegrijpelijk; te Niza sprak men er van, alsof de oorlog reeds daar was; de bevelhebber der landweer had er een krijgshaftige toespraak gehouden, en het dagblad schrijft, dat »dan eindelijk de Sard. troepen naast de *roodbroeken* tegen over die *witte jassen* zullen staan."

De *roodbroeken* zullen echter nog niet zoo haastig de grenzen overtrekken. Trouwens herinnerden wij er gister aan, dat Oostenrijk niet zoo boogen toon moest aanslaan, als het op zijne finantiën ziet, ook Frankrijk mag op dit punt wel rekenen, als het soms krijgshaftige luimen heeft. De Fransche schuld toch is steeds toenemende, en wat 't ergste is, ze is vooral ook toegenomen in den tijd van vrede, dien men beleefd heeft voor 1848. *Napoleon I* liet de schuld achter van 1265 millioen franks ruim, met 62½ millioen fr. rente; zestien jaar van vrede deden de schuld onder de Bourbons tot 4425 millioen fr. rijzen, en weder 17 jaar vrede bragten den schulden-last onder *Lodewijk Philips* zoo hoog reeds, dat de renten tot ruim 243 millioen fr. waren geklommen, die in 1830 197 millioen fr. ruim bedroegen. Op 1 Januarij 1851 bedroeg de Fransche schuld reeds 5345 millioen fr. en in 1858 8420 millioen. In 44 jaar is de Fransche schuld dus omtrent verzevenvoudigd; werkelijk is dat een toestand, die niet ligtvaardig tot een oorlog en tot daardoor verhoogde uitgaven mag doen overgaan.

Als men op dien bijna in alle staten toenemenden schuldenlast let, zou men schier tot het besluit komen, dat daarin Europa zijn verderf zal moeten vinden, tenzij het er door tot de overtuiging mogt komen, dat oorlog voeren niet meer tot deze tijden mogen behooren en de legers dus slechts verder dienen moesten tot beteugeling van rustverstoorders, en van hen, die alleen bij omwentelingen kunnen winnen, omdat zij niets te verliezen hebben, zelfs niet hun eer! — Hoe gelukkig het stellig aannemen van zulk een beginsel door de grootmagten zou wezen, het riekt te veel naar de vredemanie der heeren *Bright* en *Cobden*, om vooreerst nog bij de Soevereinen ingang te vinden; de volkeren, gelooven we echter, zijn er van overtuigd, dat welvaart voor hen alleen mogelijk is bij 't behoud van den vrede!

Dit neemt niet weg, dat er nog aardige plannetjes te berde worden gebragt; zoo schrijft de *Daily News*, dat Frankrijk, Sardinië en Rusland een bijzonder verbond zouden gesloten hebben, om Oostenrijk te bestrijden. Rusland zou neutraal blijven, tenzij onvoorziene gebeurtenissen plaats grepen. Piemont zou aan Frankrijk komen, terwijl Sardinië Lombardije zou ontvangen, en van Toskane, de Romagna en Venetië een koninkrijk voor prins *Napoleon* zou worden geschapen. Pruissen zou onzijdig blijven, omdat men het zijne Rijn-provinciën zou waarborgen. — We deelen dat plan slechts voor de rariteit mede!

De benoeming van den heer *Cousa* tot hospodar van Moldavië, die we gister mededeelden, is te beschouwen als de zegepraal van het Unionistiesch beginsel, dat in Moldavie nog zeer sterk is, waarom de Kamer te Yassy op nieuw de wensch der bevolking voor de vereeniging der vorstendommen heeft geopenbaard.

De laatste redevoering van den heer *Bright* te Bradford heeft in Engeland veel sensatie gemaakt. Hij wil 121 zetels in 't parlement beschikbaar maken voor groote steden, door die aan kleine burgten te ontnemen; lord *Russell's* plan van hervorming van 1834 ging verder; er is dus vrij veel kans, dat de heer *Bright* zijne inzigten door 't Parlement zal zien deelen; reeds de *Times* zegt er over 't geheel genoegen mede te kunnen nemen.

— Z. M. heeft benoemd tot kommissaris der Rijkspolitie op het kanaal van Voorne, *C. C. Boonzaijer*, met vergunning om zijne betrekking van komm. van politie te Hellevoetsluis te blijven bekleeden. — Voorts zijn benoemd: tot kantonr. te 's Gravenhage, mr. *C. van Bell*, plaatsv. kantonr. en adv. aldaar; en tot not. binnen de gem. Haarlemmermeer, *J. Bakker Schut*, kand.-not. te Alkmaar.

— Te Gorinchem is door de kiesvereeniging, *Nederland en Oranje*, tot kandidaat bij de aanstaande verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer, benoemd de heer *Groen van Prinsterer*.

:— Naar wij vernemen is bij Kon. besl. bepaald het bedrag, hetwelk tot het bestrijden van het militair onderwijs, mitsgaders voor het onderhoud der boekerijen, gedurende het jaar 1859 bij de volgende korpsen der landmagt zal worden te goed gedaan. Dit bedrag is:

	voor het militair onderwijs.	voor de boekerijen.
ieder reg. grenad. en jagers.	*f* 750.	*f* 200.
» » infanterie . . .	- 750.	- 200.
» » dragonders. . .	- 650.	- 100.
het » veld-artillerie . .	- 975.	- 100.
ieder » vesting-artillerie .	- 775.	- 100.
het » rijdende artillerie.	- 575.	- 100.
» korps pontonniers . .	- 270.	- 60.
» batt. mineurs en sappeurs	- 540.	- 90.
» instruktie-bataillon . .	- »	- 200.
» alg. depot van discipline.	- 25.	- 100.

*— Men schrijft ons uit 's Hage:

»H. M. de Koningin heeft dezer dage het gesticht voor minderjarige Idioten, met een bezoek vereerd.

Men is zeer benieuwd om een beredeneerd verslag te lezen over de resultaten van de opvoeding en het onderwijs in dat gesticht gegeven, 't welk, zoo wij meenen, in dit jaar nog wordt verwacht, en dat te meer wijl andere soortgelijke inrigtingen in het buitenland niet aan de verwachting schijnen te beantwoorden, en zelfs het gesticht van dr. *Gugenbul* op de Abundberg bij Interlaken in Zwitserland zou zijn opgeheven.

Het verslag der Tweede Kamer over de koncessie, aan de heeren *Sloet-Reuchlin* verleend, en over den aanleg van spoorwegen in het algemeen, is nog niet ter landsdrukkerij.

Er zijn, die het nu eerst te gemoet zien, als de Tweede Kamer bijeengekomen zal zijn, en te meer, daar de regering weinig redenen heeft, om met verlangen het oordeel der Volksvertegenwoordiging te vernemen.

Het schijnt, dat de onderhandelingen over den verkoop van een aanzienlijk gedeelte van Drentsch-Kalifornië, niet tot het beoogde resultaat zullen komen.

Die verbazende veenmassa in het Oostelijk Drenthe was sedert jaren de bruid, waarom velen in de verte dansten, doch zij komt nu steeds nader en nader bij hen, die »zin" aan haar hebben. Uit Dordrecht, uit het Hoogeveen, uit Groningen en uit Coevorden, bewijst men haar meerder en meerder attentie, maar, zooals het dikwijls gaat, die men dacht dat haar het vreemdst zou zijn, gaat welligt het eerst met de bruid weg.

Die den bruid, een douzijn jaren geleden, genomen had, zou rijk geweest zijn en millioenair worden.

De gezondheid van generaal *G.*, zoo als men weet, beschuldigd van vergiftiging, neemt, wordt gezegd, zigtbaar af; van daar dat hij den meesten tijd op het bed doorbrengt.

De schoonmaakster, de vrouw met wie de heer *G.* in betrekking stond, die met hare kinderen iets van de worst nuttigde en ziek werd, is zonder gevaar."

*— Uit Hellevoetsluis schrijft men ons:

»In de rol van het wachtschip de Rijn is geplaatst de off. van administr. 3e kl. *E. L. G. P. C. Andrau*, ter vervanging van den off. van administr. 3e kl. *C. J. S. Court*, die met het koopvaardijschip Eugénie van hier naar Indië zal vertrekken. Met dien bodem zullen ook nog, voor het O. I. eskader bestemd, medegaan: de luits. ter zee le kl. *J. J. A. D. Phaff* en *C. J. Hackstroh* en de off. van adm. *M. G. J. A. Huisman van Dueren*.

»Ook verwacht men eerlang de in dienststelling van het alhier in konservatie liggend transportschip Heldin."

*— In de gister gehouden Raadszitting zijn vastgesteld de instruktie voor den gemeente-ontvanger en de verordening regelende den rang, de bezoldiging en wijze van benoeming der ambtenaren van de fabriekage.

Door den Voorzitter is op de vragen de vorige week door den heer *v. Nooten* tot het dagel. bestuur gerigt, geantwoord, dat met den hoofdkommissaris van politie betreffende het gebeurde op oudejaarsavond in korrespondentie was getreden en deze als zijne meening had te kennen gegeven, dat de beschikbare magt der politie voldoende was, doch tegen dergelijke ongevallen geene maatregelen konden worden genomen. Wijders gaf Spr. als zijne eigene meening te kennen, dat de politie hier over het algemeen voldoende is ingerigt. Mogt nader blijken, dat dit op den duur niet het geval was, hij zou niet schroomen eene uitbreiding voor te stellen, hetgeen evenwel vele kosten zou veroorzaken. De heer *de Muralt* gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de politie slecht ingerigt is, en hield eene reorganisatie door den raad voor noodzakelijk. Andere leden schenen mede van dit gevoelen.

— De *Amst. Ct.* berigt, van goederhand te vernemen, dat de kamer van koophandel te Rotterdam met algemeene stemmen besloten heeft eene missive te rigten aan de minister van koloniën, het verzoek inhoudende, dat de ordonnantie tot openstelling der havens in Neêrlands-Indië worde geschorst.

Met levendige belangstelling zien wij uit naar hetgeen de kamer van koophandel te Amsterdam in dezen zal meenen te moeten doen, en koesteren de verwachting, dat ook zij hare sympathie en adhaesie niet zal onthouden aan hetgeen tot wering van het noodlottig besluit der goeverneurs-generaal bereids is gedaan zoo schrijft de *A. C.* verder:

De *Rott. Couranten* deelen heden het boven bedoeld adres van de kamer van koophandel van Rotterdam mede, waarin o. a. voorkomt:

Eene overdreven bescherming der Inlandsche nijverheid is zeker niet goed te keuren en ook niet geschikt om energie te ontwikkelen, en haar te leeren de konkurrentie van vreemden op neutraal gebied door te staan; doch vreemde industrie te begunstigen, en dit, in strijd met de wet, niet volledig op de Nederlandsche toe te passen, is stellig nog veel nadeeliger.

De maatregel, zoo die werkelijk werd ingevoerd, zou ongetwijfeld, ofschoon zeker tegen de bedoeling van Uwe Excellentie, de Vaderlandsche Nijverheid grootelijks ontmoedigen, en datgeen, hetwelk met zulke zware opofferingen, gedurende vele jaren opgebouwd is, allengs vruchten begon te dragen en nog betere voor de toekomst belooft, misschien omverwerpen, zeker ondermijnen.

De Kamer komt er gaarne voor uit, dat zij niet alleen ijvert in het belang onzer vaderlandsche fabrieken, maar niet minder in dat van onzen handel en scheepvaart, voor welke van veel gewigt is het behouden en meer en meer toenemen der voorwerpen van uitvoer, die den eersten grondslag zijn voor den handel in retouren en dus voor den partikulieren aanvoer der kostbare produkten van den Oostelijken Archipel.

— De kamers van koophandel en fabrieken in Twenthe hebben dezer dage eene vergadering gehouden, waarin gehandeld is over het bekende besluit van den goev.-generaal van Nederl. Indië, betrekkelijk het openstellen van 19 havens op Java, Sumatra en Borneo voor den handel van alle natiën, alsmede over het denkbeeld der regering, om de differentiële regten in de Nederl. Oostindiesche bezittingen af te schaffen. Zoowel dit laatste, als het bedoelde besluit omtrent het openstellen der havens, heeft algemeen de sterkste afkeuring gevonden, en de vergadering heeft besloten: 1°. tot het inzenden van een adres aan Z. M. den koning, waarbij het bekende adres van een groot aantal Amsterdamsche en Rotterdamsche handelshuizen tegen het openstellen der havens ondersteund wordt; 2°. tot het inzenden van een adres aan den minister van Koloniën, ter bestrijding van het denkbeeld om de differentiële regten af te schaffen.

— In den Amsterdamschen gemeenteraad is gister o. a. aangenomen de Realen-brug af te breken, zonder er een andere loopbrug voor in de plaats te stellen. Een voorstel tot het leggen van een vlotbrug aldaar zal nader inkomen. — In zake het te leveren verslag der gemeenteraads vergaderingen worden onderhandelingen gevoerd met de *Amst. Ct.* en 't *Handbl.*; Burg. en Weth. stellen voor een ambtenaar der stedel. sekretarie met de redaktie te belasten en daarvoor dezen *f* 400.— verhooging van traktement toe te staan.

— Naar men verneemt, heeft de raad der gemeente Hellevoetsluis het besluit genomen, zich bij rekwest tot de hooge regering te wenden, met verzoek om verbetering van het Goereesche zeegat, met opgaaf van de wijze, waarop dit zou kunnen geschieden, en waarvan de kosten slechts één millioen zou kunnen bedragen. In het belang dier plaats is het te wenschen, dat de aangegeven middelen voldoende mogen worden bevonden. *Amst. Ct.*

— Het laat zich aanzien, dat wij vooreerst niet van ongeregeldheden onder de kadets der Akademie te Breda zullen hooren. Althans moeten zij onderling het vastberaden plan gevormd hebben, zich voortaan voor alle wanorde te wachten, en dit alles ten gevolge van den nieuw ingevoerden maatregel, dat zij in hunne vrije uren mogen rooken, hetgeen hun vroeger in geen geval toegestaan was, en welke overtreding geducht gestraft werd. *H. en Eff. bl.*

— Door den kerkeraad der Nederl. Herv. gemeente te Arnhem is eergister geformeerd het volgende alphabetische drietal: Ds. *Berlage*, te Zalt-Bommel; *Stemberg*, te Hoorn; *Wilkop*, te Zutphen.

— Eergister werd te Arnhem gevankelijk binnengebragt zekere *P. F.*, metselaar, wonende te Zevenaar. Hij wordt verdacht van zich in de vorige week te hebben schuldig gemaakt aan feitelijkheid tegen de eerbaarheid met geweld ondernomen, gepleegd jegens een meisje van zeven jaren. *Arnh. Ct.*

— De zaak van *Recknagel* en *Schouwenburg*, beschuldigd van 't maken en uitgeven van valsche muntbilletten, wordt sinds twee dagen te Amsterdam voor het prov. geregtshof behandeld.

— Jl. Maandag is een der gemeente-veldwachters van Ridderkerk, aan den Eenigendijk, onder die gemeente, onverhoeds door personen die hij niet herkende, van achteren aangevallen, waarna zij met hem van den dijk geloopen zijn en hem in het water geworpen hebben. Van een en ander is proces-verbaal opgemaakt en opgezonden aan den officier van justitie te Dordrecht.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 19 *Jan.*, 0.74 El; + AP. 7.69. Gev. 5 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 12. Jan. 4 voet 6 duim; 4 voet 7 duim Rijnlandsch.

Brief uit de Residentie.

De zuur-zoete Nieuwjaarswensch van den Keizer der Franschen aan den gezant van Oostenrijk, heeft ook hier sensatie gemaakt, niet zoozeer wegens het dalen van den beursbarometer, als wegens de onberekenbare gevolgen, die eene Fransche gewapende interventie in de zaken van Italië, onvermijdelijk na zich slepen zoude. Bij nadere overweging evenwel is men tot eene juistere inzage van den stand der zaken gekomen, hoewel de gezigt-einder nog alles behalve helder is, en hoezeer het altijd opmerkenswaardig, ja veelbeteekenend blijft, dat eenige los daarheen geworpen woorden, die daarboven ingevolge nadere opheldering, iets aangenaams moesten bevatten voor den Oostenrijkschen Keizer, bij magte zijn geweest, geheel Europa in beroering te brengen. De Hemel geve dus, dat de bovenkamer van Keizer *Napoleon* steeds in orde blijve, en Z. M. zelfs zoo min mogelijk aan hoofdpijn moge lijden, als in onmiddelijk verband met de rust van Europa, die helaas! maar al te klaarblijkelijk van den stand van zaken in Parijs afhankelijk schijnt te zijn. Deze geruststelling is ook niet verminderd geworden door het vernemen van de zonderlinge en tegenstrijdige toespraak van den koning van Sardinië. »De toestand, zegt Z. M., is niet vrij van gevaren, omdat wij de traktaten eerbiedigende, niet ongevoelig »zijn voor den jammerkreet, die uit zoo vele ge»deelten van Italië tot ons opgaat" of met andere woorden »wat liggen daar ginds in het verschiet, »te Milaan en in overige Lombardijë heerlijke »kastanjes aan het vuur te braden, gaarne stak »ik er de hand naar uit, maar aangezien het mij »nog zoo goed in het geheugen ligt op welke wijze »*Radetski* in 1848 ons dergelijken lust heeft doen »bekomen, zoo zoude het mij zeer aangenaam zijn, »indien mijn bondgenoot achter de bergen, mij »vriendschappelijk zijn pootje wilde leenen, om die »heerlijke kastanjes uit het vuur te halen."

De vriend achter de bergen intusschen, heeft uit dien alarmkreet door geheel Europa heen, ten duidelijkste kunnen vernemen, welk onthaal aan zijnen nieuwjaarswensch is ten deel gevallen, en is te doorslepen, om bij de gebleken dispositiën van al de groote mogendheden, zijn getrouwen bondgenoot *John Bull* inkluis, niet in te zien, dat die gebraden kastanjes voor een ander uit het vuur gehaald, hem en mogelijk zijner dynastie welligt duur zouden kunnen te staan komen.

Indien aan den eenen kant het toegeven aan den natuurlijken wensch van het leger niet onaannemelijk is, zoo bestaat er aan den anderen kant meer dan een motief, waarom men mag gelooven dat keizer *Napoleon* er niet dan in den uitersten nood toe zoude overgaan, tot bestrijding van Oostenrijk, met een leger in Italië te rukken, want de eerste vraag, die zich daarbij zoude voordoen, is: Wie zal het aanvoeren? Aan dappere, ervarene bevelhebbers ontbreekt het voorzeker niet in het Fransche leger; maar zal de Keizer daartoe, gelijk de vorsten der oude dynastie doorgaans gewoon zijn te doen, een zijner Generaals benoemen, en gedoogen, dat, terwijl hij als Keizer rustig te Parijs blijft, een ander zich lauweren vergaare, het leger welligt door overwinningen aan zich verbinde in diezelfde gewesten, die de grondslag zijn geweest van den roem en de fabelachtige loopbaan van den stichter zijner dynastie? Of wel zoude hij, die nimmer eenig korps in het vuur heeft aangevoerd, zich zelven wagen aan een opperkommando, dat bij de resultaten van 1796 en bij de meerdere volmaking van het Oostenrijksche leger bijna onvermijdelijk tot ongunstige vergelijkingen tusschen neef en oom zoude aanleiding geven, om niet te gewagen van de gevaren, waaraan de binnenlandsche rust van Frankrijk inmiddels zoude blootgesteld zijn? Wie zal gelooven, dat de tegenwoordige rust in Frankrijk eene natuurlijke is, dat alle partijen hunne uitzigten opgegeven, en zich vereenigd hebben, om de vreedzame overgave der kroon van het eene geslacht der *Bonapartes* aan het andere te verzekeren? De legitimisten hebben hunnen *Hendrik den V*, hoe slecht ook zijne kans moge staan. De Orleanisten en voorstanders van het konstitutioneel koningschap hebben hunne uitstekende prinsen uit dat geslacht. De republikeinen hebben den 2. December 1851 en de gevolgen van dien, in bloedige en wraakzuchtige herinnering, om niet te gewagen van de nog veel bedenkelijker phalanx van socialisten, kommunisten en van allen die, niets bezittende, de levende voorbeelden voor oogen hebben wat al niet door eene welgelukte omwenteling te verkrijgen is. Alle welke bestanddeelen bij afwezigheid van een talrijk leger uit Frankrijk, weder verontrustende teekenen van leven zouden kunnen geven. Indien men geloof moet slaan aan een berigt, voorkomende in de *Utrechtsche Ct.*, zouden er door het Fransche goevernement stappen gedaan zijn, het gebeente van den in 1845 te Delft overleden *Naundorf*, zich genoemd hebbende hertog van Normandie, naar den grafkelder van St. Denis te doen overbrengen en dus als zoon van *Lodewijk den XVI.* te erkennen. Indien dat berigt geene mystifikatie of zoogenaamde *Canard* is (waarvoor ik de vrijheid neem het voorloopig te houden) dan zoude daardoor eene nieuwe reeks van pretendenten in het leven geroepen worden. Genoemde zoogenaamde hertog, heeft namelijk een talrijk gezin achtergelaten waarvan, zoo ik meen, een der zonen reeds tot den rang van korporaal of onder-officier in het Nederlandsche leger is opgeklommen; welnu, is zijn vader werkelijk of erkende zoon van *Lodewijk XVI*, dan zijn diens zonen met hetzelfde regt pretendenten tot den Franschen troon als *Hendrik V*, ja (het huwelijk met de linkerhand van hun vader terzijde gelaten) winnen zij het nog van *Hendrik V* door hunne regtstreeksche afstamming van den ongelukkigen *Lodewijk*, en er bestaat dus geene reden, waarom zij zich niet bij voorkomende gelegenheid en vakature van den troon tot het bekleden der koninklijke waardigheid zouden kunnen aanmelden.

Uit een en ander volgt, dat *Napoleon III* er wel meer dan tweemaal over zal denken, de vestiging zijner dynastie, die alleen door het handhaven van den vrede en door verloop van tijd kan plaats hebben, aan de ijdele zucht ten offer te brengen, zich daadwerkelijk in de zaken van Italië te mengen of aan Oostenrijk de wet te willen voorschrijven in het beheer van landen, die bij traktaten aan die mogendheid zijn gewaarborgd geworden.

De geruchten van oorlog zijn dezer dage hier vervangen geworden door de ongehoorde misdaad van eenen man, dien men wegens zijne hooge jaren en rang, van de verdenking alleen, reeds zoude gevrijwaard achten. De bijzonderheden der misdaad, die ditmaal van den beginne af aan met volkomen juistheid bekend en verhaald werden, zijn, naar men verneemt, door de volkomen schuldbekentenis van den dader bevestigd geworden, en is de justitie thans bezig die treurige zaak te instrueren. Geschiedt dit hier in Nederland welligt niet met zooveel spoed als in Frankrijk, zoo moet men echter hulde doen aan de kordaatheid en voortvarendheid, waarmede justitie en politie, zonder aanzien des persoons, de hand hebben gelegd aan den hooggeplaatsten man, zoodra hevige vermoedens van schuld, gevoegd bij de poging van zelfmoord door arsenicum, aanwezig waren.

Zoo men verneemt, is ds. *Zaalberg*, die den laatsten dag verscheiden uren bij het sterfbed van het slagtoffer heeft doorgebragt, door het onbeschrijflijk ligchaam en ziele-lijden, alsmede door eenige woorden van den ongelukkige, op het denkbeeld gekomen, naar de gebruikte spijs te informeren, heeft zijne vermoedens van vergiftiging aan den inmiddels geroepen geneesheer medegedeeld, die dit gevoelen deelende, de zaak ter kennis heeft gebragt van den kommissaris van politie *Waldeck*. Deze heeft onmiddelijk den generaal *G.* ontboden en met dezen een onderzoek naar de vergiftigde worst ingesteld, is al spoedig tot de overtuiging gekomen de hand op den waren dader te hebben gelegd, en heeft bijgevolg diens verdere in hechtenisneming geprovoceerd. In hoogere kringen moet men aanvankelijk geen geloof aan de schuld hebben kunnen slaan, en is men getroffen geweest over de weinige konsideratie, waarmede men in het arresteren van den bedoelden persoon op enkel vermoeden is te werk gegaan. Het eerste punt is ongelukkigerwijze zeer spoedig tot zekerheid overgegaan, en wat het tweede aangaat, zoo is men hier algemeen van gevoelen, dat de politie door hare handelwijze getoond heeft op het ware standpunt van onpartijdigheid te staan waarop haar de pligt gebiedt, zich te plaatsen. Aangezien een arme, soms door nijpend gebrek gedreven schuldige, onmeedoogend wordt gevat, zoodra zijne daden of sterke vermoedens er toe aanleiding geven, zoo is het niet meer dan regt en billijk, dat bij gegrond vermoeden van schuld, gelijk hier van den beginne af aan, aanwezig was, de aanzienlijke schuldige niet in de gelegenheid gelaten worde, zich, hetzij door de vlugt, hetzij door den dood, aan den arm der geregtigheid te onttrekken.

Wat overigens sommige dagbladen hebben opgegeven van eene bij den generaal bestaande monomanie in het uitknippen en medenemen van prenten uit illustratiën, dit is, zoo al niet geheel ongegrond, althans zeer overdreven. Waar is het, dat zulks een paar maal door hem gedaan is geworden, maar men kan ligt nagaan, dat, de dader eenmaal bekend zijnde, men hem in de societeit door eene eenvoudige aanmerking dienaangaande belet heeft, op die wijze kollektiën voortdurend te schenden, en die onbehoorlijkheid in eene formeele monomanie te doen ontaarden. Zijne geestvermogens waren overigens in zeer goeden staat, zoo als een ieder weet, die dagelijks gelegenheid kon hebben, hem in de societeit op het plein te zien; en wanneer de generaal sprak over zijne veldtogten en zijn oud wapen, dan waren zijne herinneringen en denkbeelden nog even levendig en helder, als in den krachtvolsten leeftijd, en deden volstrekt niet denken aan de 84 jaren, die hij morgen, den 20., zal afgelegd hebben.

Zondag hebben alle godsdienstleeraars in meer of minder duidelijke woorden die treurige zaak tot onderwerp hunner rede gekozen. Ds. *v. Koetsveld* deed dit vooral op de hem eigen treffende wijze en met die verschoonende en liefdevolle hand voor den ongelukkig gevallen grijsaard, die ieder Christen tot pligt is gesteld. Des schuldigen voorafgaande handelwijze en gedrag als weg tot de misdaad werd voorgesteld als een staaltje van zoo veel van dien aard, dat hier in aanzienlijke kringen plaats vindt, en waardoor de redenaar beweerde, dat deze residentie helaas, ten opzigte van zedebederf, voor geen der meest beruchte steden van het buitenland, onderdoet. Welligt zal ik u later nog een en ander aangaande deze belangrijke zaak mededeelen.

's Gravenhage, 19 Januarij 1859. M.

WEENEN, 17 Januarij.

De aartshertog *Ferdinand* is heden te Triest aangekomen, om de kroonprinses van Napels te ontvangen, en de feesten bij te wonen, die de stad aan de keizerin van Oostenrijk en aan hare zuster, de hertogin van Calabrië, zal geven.

De Donau-kwestie houdt onze staatkundigen thans bezig. Den 11. Januarij zijn van wege Rusland, Frankrijk en Engeland aan onzen minister *Buol* mededeelingen gedaan, waarbij deze mogendheden er op aandringen om deze kwestie te vereffenen en daaromtrent eene beslissing te nemen. Oostenrijk schijnt echter daartoe niet zoo spoedig te kunnen overgaan.

Het adres waarbij prins *Milosch* van de aanneming der hem aangeboden waardigheid kennis geeft, luidt als volgt:

»Met bijzondere vreugde geef ik bij dezen der Skuptschina mijne dankbaarheid te kennen jegens het volk, dat, door prins *Milosch* terug te roepen, de door hem aan het vaderland bewezen diensten heeft weten te waarderen. Ik wensch het volk, der Skuptschina en der regering geluk, dat zij door hun schoon en edel gedrag, Europa Servië's staatkundige wijsheid hebben doen zien, en ik erken gaarne, dat ik mij gelukkig acht, de eerste burger te worden van zoodanig volk, en dat ik bereid ben al mijne krachten aan het heil en de toekomst des lands te wijden."

WEENEN, 17 Januarij.

De voorloopig gesloten universiteiten te Pavia en Padua zullen spoedig heropend worden, daar men vreest, dat de studenten, als zij te huis zijn en niets te doen hebben, veel ligter aan de verleiding en opwinding tot oproerige demonstratiën blootstaan.

De mededeeling van den *Continental Review*, dat, zoo iets in Italië wierd ondernomen, *Garribaldi* aan het hoofd van het Italiaansch legioen daartoe het sein zou geven, wordt niet ongegrond geacht, daar men ook van andere zijden hier hetzelfde heeft vernomen.

Uit Krakau meldt men, dat de zamengezworenen voornemens waren de stad aan vier hoeken in brand te steken en in de algemeene verwarring de militairen en andere Oostenrijkers te dooden.

Uit Padua schrijft men omtrent de beweging der studenten het volgende:

De heer *Zambra*, hoogleeraar in de natuurkunde, die te Trevia overleden was, zou volgens zijn wensch te Padua begraven worden. De studenten namen aan het station zijn lijk in hun midden en droegen dat in optogt door de stad, ieder dien zij ontmoetten noodzakende te blijven staan en den hoed af te nemen. Zij zetten het daarop in een der kerken en besloten het den volgenden morgen ter aarde te bestellen. De politie liet het echter 's nachts in stilte begraven. Den volgenden morgen begaven zich de studenten naar het kerkhof, groeven het lijk op, zetten het eene driekleurige krans op het hoofd en hielden een aantal redevoeringen, waarop zij *en corps* weder door de straten trokken, de portretten des keizers bij de boekhandelaren beschimpende en, naar sommigen willen, verscheurende. Op het universiteitsplein gekomen, hielden twee hunner korte redevoeringen. 's Avonds trokken zij onder het aanheffen van allerlei kreeten door de stad. De patrouilles die hen ontmoetten maakten front en lieten hen voorbij trekken. Zoo rustig ging het echter den volgenden dag niet toe. Op het universiteitsplein ontstond een gevecht tusschen eene patrouille en de studenten en werden eenigen dezer laatsten gewond. Algemeen was dien ten gevolge de vrees voor ernstiger gevolgen. Sterke patrouilles doorkruisten de stad en de strengste maatregelen werden tot handhaving der orde genomen. De politie zag er echter, naar men zeide, tegen op, de belhamels in hechtenis te nemen 's Avonds bad de militaire magt 200 studenten, die zich in de universiteit bevonden, daar opgesloten.

Een ander schrijven zegt, dat dit alles overdreven is, en men eigenlijk nog niet weet hoe de zaak zich heeft toegedragen.

— 19 *Jan.* Met. 5 pCt. 82.00; Nat. 83.10; Bank 955.—; Noord-Bahn akt. 175; Credit Anst. 227; O-Fr. Spoorw.-akt. 234,—; Lomb. Venet. 107.—; W. op Lond. 3 m. 10.29; G. 2; Zilv.

BERLIJN, 19 Januarij.

De graaf *van Hatzfeldt*, gezant van Pruissen te Parijs, wiens ziekte gisteren was toegenomen, is heden morgen om 5 ure overleden.

BERLIJN, 19 Januarij.

Heden heeft de heer *v. Patow* het budget voor 1859 overgelegd, en nadere mededeelingen gedaan over den gunstigen toestand der finantiën. De inkomsten voor 1859 worden op 5,469,000 th. meer geraamd dan die over 1858 bedroegen. De uitgaven worden niet hooger geraamd dan in 1858.

Morgen zal de kommissie voor het adres van antwoord op de troonrede gekozen worden.

LONDEN, 18 Januarij.

De heer *Bright* heeft aan het slot zijner hervormingsrede, waarvan de strekking gisteren werd medegedeeld, gezegd, dat hij sedert drie maanden, dat hij zich met zijne bill bezig hield, slechts bezield werd door het verlangen om zijnen medeburgers nuttig te zijn, hoezeer een deel der pers ook onverdiende beschuldigingen tegen hem rigtte. Hij wilde zich die niet aantrekken, omdat hij de groote zaak der hervorming niet door personeele geschillen wilde beroeren. Elke groote zaak heeft trouwens steeds hare belagers. Hij vertrouwde den uitslag der maatregelen door hem voorgesteld aan de wijsheid des volks.

Daverende toejuichingen vielen hem te beurt, en op voorstel van een der aanwezigen werd als resolutie aangenomen, dat de meeting overtuigd is, dat de openbare meening des lands rijp is voor een grooten hervormingsmaatregel als door den heer *Bright* beoogd wordt, en dat zij alle konstitutioneele middelen zou aanwenden, om dien te doen tot stand komen.

De *Times* bevat naar aanleiding van een schrijven uit Italië weder een artikel waarin hij nogmaals te kennen geeft, dat Engeland zich er volstrekt niet tegen zou verzetten, dat Italië zich vrij maakte, maar dat dit daartoe geen vreemde hulp noodig heeft, en niet moet rekenen op die van Engeland, dat de chronische ziekte van Italië nu voor eenigen tijd op den achtergrond stelt om een weinig aan de toekomst te denken, welke zich met den aanvang des jaars zoo donker vertoonde.

De koningin van Oude heeft eene tegen-proklamatie uitgevaardigd als antwoord op die van koningin *Victoria*, en eene vertaling van dat stuk verscheen gister in de avondbladen. De Begum (of koningin) begint met te zeggen, dat het dwaas is aan vergiffenis te gelooven van de Engelschen, want dat deze nimmer een misslag, hetzij groot of klein, vergeven; vervolgens, dat in Hindostan alles blijft zoo als het was, en het dus onmogelijk waar kan zijn, dat de koningin van Engeland er regeert, maar dat de O. I. kompanjie de ware bestuurderes is, namelijk als gemagtigde. Het beweren, dat geene aanwinst van eigendom wordt verlangd, zegt de Indiesche vorstin, wordt gelogenstraft door aanhechting. Op de beloften, in de proklamatiën vervat, dat na het herstel der rust Indië voordeelen genieten zal door het aanleggen van wegen, het graven van kanalen en het bouwen van bruggen, merkt de Begum aan, dat deze beloften, aan de bevolking van Hindostan gedaan, niet zeer opwekkend is, daar zij slechts het vooruitzigt geeft van te zullen werken aan wegen en kanalen, enz. De Hindoeproklamatie moet, wat het oorspronkelijke betreft, in zeer schoone uitdrukkingen gesteld zijn, en wordt als een bewijs van den invloed, dien de koningin in Oude heeft, aangemerkt.

LONDEN, 19 Januarij.

De berigten, met de W. I. mail aangebragt, spreken van eene bijeenkomst van vijf presidenten van Centraal-Amerika te Guatemala, tot vorming van eene Centraal-Amerikaansche konfederatie. Op Jamaica heeft eene aardbeving gewoed. In San Domingo is eene revolutie uitgebarsten in het noorden des rijks; de bevolking heeft den generaal *Griffard* tot president geproklameerd.

— 19 *Jan.* Gec. $95^{7}/_{8}$; Peru $4^{1}/_{2}$ pCt. $92^{1}/_{4}$, 3 pCt. $71^{3}/_{4}$; Venez. 5 pCt. $43^{3}/_{4}$; Port. 3 pCt. $47^{1}/_{4}$; Sp. 3 pCt. $45^{3}/_{4}$; $1^{1}/_{2}$ pCt. $30^{1}/_{4}$; Rusl. $4^{1}/_{2}$ pCt. $100^{1}/_{2}$; 5 pCt. $113^{1}/_{8}$; Holl. $2^{1}/_{2}$ pCt. $65^{1}/_{2}$; 4 pCt. $101^{3}/_{4}$; Sard. $86^{1}/_{2}$.

PARIJS, 18 Januarij.

De *Siècle* zegt, dat het onderzoek *in loco* omtrent het gebeurde te Djedda geeindigd is, en men bevonden heeft, dat de Kaïmakan, die zich tijdens den moord naar het konsulaat heeft begeven, onder voorwendsel van bloedvergieten te willen voorkomen, de voornaamste aanstoker was, en de kadi, molah en andere ambtenaren zijne medepligtigen waren. Allen zijn naar Konstantinopel gezonden. Eene buitengewone belasting van 3,000,000 frs., van de bevolking van Djedda te heffen, zal aan de familiën der slagtoffers gegeven worden.

Andere tijdingen uit Djedda zeggen, dat de heer *Sabatier* zich zeer beklaagt over de onvoldoende medewerking van de zijde der regering. Een eerste kommissaris uit Konstantinopel gezonden, was weder vertrokken, zonder iets te hebben uitgerigt. Een ander, die gezonden is om hem te vervangen, wilde de komst van den nieuwen goeverneur afwachten alvorens te handelen.

Uit Algerië verneemt men, dat de expeditie tegen de opstandelingen van Aures met goeden uitslag is bekroond. De rebellen en niet onderworpen stammen hadden eenparigltjk den vrede verzocht.

Het gerucht omtrent eene zending van den graaf *v. Leiningen* naar ons hof bevestigt zich niet.

Uit Sardinië meldt men, dat daar werkelijk veel agitatie blijft heerschen en de krijgstoerustingen voortduren. Een aantal patriotten had het voornemen, ter gelegenheid der komst van prins *Napoleon* te Turijn eene medaille te laten slaan, waarop aan de eene zijde 's keizers beeldtenis en aan de andere die des konings van Sardinië met de woorden »Leve Frankrijk en Italie vereenigd tegen den vreemdeling."

Uit Turijn schrijft men aan de *Patrie* dat toen iemand graaf *Cavour* zijn kompliment maakte over de troonrede, hij antwoordde, dat wat deze verdienstelijks had den koning te goed kwam. Ten bewijze liet hij het door hem opgemaakt koncept zien, waarin het tweede gedeelte door den koning was doorgehaald en verbeterd, die ook de phrase van Italië's smartkreeten er in laschte.

Omtrent prinses *Clotilde* wordt aan hetzelfde blad het volgende geschreven: Zij is de afgod der Sardiniërs. Haar gelaat is ten hoogste verleidelijk door zijne zachte en bevallige uitdrukking, haar blik is allerbetooverendst, haar geest zeer beschaafd, haar hart met de edelste gevoelens bezield. Zonder overdrijving gezegd, is zij, hoe jong nog, een ware moeder voor hare broeders. Zij is ten hoogste weldadig.

PARIJS, 19 Januarij.

De *Moniteur* kondigt heden aan, dat de koning van Napels ter kennis van keizer *Napoleon* heeft gebragt, dat hij aan 89 staatkundige veroordeelden vermindering van straf heeft verleend. De straf van deze veroordeelden is veranderd in altijd durende verbanning; zij zullen op kosten van den Staat naar de Vereenigde Staten van Amerika worden vervoerd.

MARSEILLE, 18 Januarij.

De paketboot van Napels van den 15. dezer brengt ons den inhoud over van het besluit van den 13. Jan. nopens den staat van beleg van Napels. Die staat van beleg betreft het geheele koningrijk. De krijgsraden zullen overal worden bijeengeroepen alwaar staatkundige onlusten ontstaan. Zij zullen bepalen de schadevergoedingen jegens den staat en de partikulieren, als ook de belooningen te verleenen aan hen, die medegewerkt hebben tot onderdrukking van de onlusten.

Men verzekert, dat die maatregelen genomen zijn op eene dépêche uit Londen ontvangen.

De fondsen zijn sedert eenige dagen 3 fr. 50 c. gedaald en blijven 115.

Uit Rome schrijft men, dat lord *Stratford de Redcliffe* eene lange bijeenkomst met den Paus gehad heeft over de zaken van het Oosten, en dat de lord nu weldra naar Londen zal terugkeeren.

ADVERTENTIËN.

*** Op heden overleed, tot groote droefheid van zijne broeders en zusters, ten huize van zijn zwager de Heer *P. Karman*, te Utrecht, de Weleerwaarde Heer SEBASTIAAN WESSELINK, Emeritus Predikant van Beekbergen.

Utrecht, Uit aller naam
15 Januarij 1859. F. WESSELINK.

Eenige kennisgeving.

*** Jonkvrouwe DE VREE, betuigt haren dank voor de bewijzen van deelneming haar betoond bij het overlijden van hare veelgeliefde Moeder, Vrouwe EVERARDA CATHARINA VAN MUIJDEN, Wed. den WelEdel Geboren Heer J. P. A. DE VREE.
Utrecht, 18 Januarij 1859.

*** Voor de menigvuldige blijken van belangstelling, bij de bevalling zijner Echtgenoote ondervonden, betuigt de ondergeteekende hun beider opregten dank.

Utrecht, G. BARGER.
19 Jan. 1859. Pred.

COLLEGIUM MUSICUM ULTRAJECTINUM,
onder de zinspreuk:
AMAT ALTA SILENTIA MUSA.

2de STADS-CONCERT.

Onder directie van den Heer J. H. KUFFERATH.
In de Zaal van het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen,
op Zaturdag 22 Januarij 1859.

1ste DEEL.

1. Symphonie No. 1 van Niels Gade.
2. Recitatief en Aria uit het Oratorium de Schepping, van Haydn, te zingen door Mevr. CATHARINA ENGEL.
3. Concert voor Viool van Mendelssohn Bartholdy, uit te voeren door den Heer FRIEDRICH ENGEL, Keizerl Russ. Concertmeester.

2de DEEL.

1. Ouverture Melusine van Mendelssohn Bartholdy.
2. Aria voor Sopraan, van Mozart, met Obligaat Viool, uit te voeren door den Heer en Mevr. ENGEL.
3. Romance voor Viool, van Beethoven, voor te dragen door den Heer ENGEL.
4. a. Sulcika van Mendelssohn Bartholdy. b. An den Sonnenschein van Schumann } Liederen te zingen door Mevr. ENGEL.
5. Ouverture die Zauberflöte van Mozart.

NB. De Zijdeur voor H. H. Leden met hunne Dames zal om $5^{3}/_{4}$ uur geopend zijn.

Aanvang ten 7 ure, doch de zaal zal ten 6 ure geopend worden.

Toegangkaarten à *f* 1.50, zijn vooraf bij den Heer RAHR te bekomen, en den avond van het Concert aan den ingang.

Namens het Bestuur,
CLOTTERBOOKE PATIJN VAN KLOETINGE
Secretaris.

OPROEPING VAN SCHULDEISCHERS.

*** De Schuldeischers in het faillissement van GERARDUS GIJSBERTUS HENDRIKUS VAN EYCK, koopman en winkelier te Utrecht, (de bevoorregte, pand of hypotheek hebbenden daaronder begrepen) worden opgeroepen, om in persoon, of bij gemagtigde, van behoorlijk geregistreerde volmagt voorzien, te verschijnen tot de verificatie hunner vorderingen, op de bijeenkomst welke zal gehouden worden op Dingsdag den vijftienden Februarij 1859, des voormiddags ten 10 ure, in een der vertrekken van het lokaal, alwaar de Arrondissements Regtbank te Utrecht zitting houdt.

De Curator in voornoemd faillissement
P. A. BROERS.

*** Op morgen **Vrijdag** den 21. Januarij 1859, des namiddags ten 6 ure precies, zal men te Utrecht, ten huize van den heer *F. RIKKERS, in het Wed,* wijk F. N°. 214, publiek verkoopen:

N°. 1. Een kapitaal, hecht, sterk en weldoortimmerd HEERENHUIS, met Erf, Grond en Plaats of Tuintje, staande en gelegen te Utrecht, aan de Oostzijde der Nieuwe Gracht, op den zuidhoek der Heerenstraat, wijk A, N°. 888, met afzonderlijken opgang tot het bovenhuis, bevattende eenen marmeren en gestucadoorden Gang, elf zoo Beneden als Bovenkamers, alle behangen, meerendeels gestucadoord, van stookplaatsen en onderscheidene gemakken voorzien, Zolders, Keukens, Wijn-, Provisie- en Turfkelders, benevens eene Kluis aan het water uitkomende.

Het Bovenhuis is verhuurd aan Mejufvrouw *van Goudoever*, tot ult. April 1859, of 1862, om *f* 325.— per jaar.

Het Benedenhuis aan Mevrouw de Douairière *van der Koog*, tot ult. April 1862, om *f* 520.— per jaar.

N°. 2. Een HUIS, staande als voren, aan de Noordzijde van de Lange Jansstraat, wijk G, N°. 225, waarin thans den Boekhandel wordt uitgeoefend, bevattende zeven zoo groote als kleine Kamers, meerendeels behangen, van stookplaatsen voorzien, Keuken, Plaats, Kelder en Zolders.

Verhuurd aan den Heer *A. J. van Huffel*, tot ult. April 1862, om *f* 250.— per jaar.

N°. 3. Een hecht, sterk en net betimmerd HEERENHUIS, met Erf, Grond, Plaats en Tuin, staande en gelegen als voren aan den Stadssingel, tusschen de Catharijne en Weerdbarrière, wijk M, N°. 610^c, bevattende eenen marmeren en gestucadoorden Gang, vijf zoo Beneden- als Bovenkamers, alle behangen, gestucadoord en meerendeels van stookplaatsen voorzien, ruimen Zolder, Dienstbodenkamer, Keuken en bekluisden Kelder.

Verhuurd aan den Heer *J. Matthijs*, tot ult. April 1860, om *f* 260.— per jaar.

N°. 4. Een hecht, sterk en net betimmerd HEERENHUIS, met Erf, Grond, Plaats en Tuin, staande en gelegen als voren, naast het vorige perceel, wijk M, N°. 610^d, zijnde nagenoeg ingerigt als het laatst omschreven perceel.

Verhuurd aan den Heer *G. A. Six*, tot ult. April 1860, om *f* 260.— per jaar.

Voorschreven twee perceelen N°. 3 en 4, zullen eerst ieder afzonderlijk en daarna in massa worden geveild.

N°. 5. Een Steenen KOEPEL of TUINHUIS en KEUKENTJE, met TUIN, beplant met fijne vruchtboomen, benevens een stuk MOESLAND, te zamen groot ongeveer 10 roeden, 40 ellen, staande en gelegen als voren, aan de Maliebaan nabij de Nachtegaalsteeg, strekkende van de Maliebaan tot het perceel N°. 7, belendende aan het volgende perceel.

N°. 6. Eenen TUIN beplant met onderscheidene fijne vruchtboomen, eene TENT, en MOESLAND, te zamen groot 13 roeden, 20 ellen, gelegen als voren, naast het vorige perceel en strekkende tot het volgende perceel.

N°. 7. Eenen Steenen KOEPEL of TUINHUIS, wijk I, N°. 200, thans ingerigt tot eene Woning, alsmede eene WARMOEZIERS HOFSTEDE, bestaande in Woonhuis, Stal, Schuur en een stuk Warmoeziersland, groot ongeveer 14 roeden, 30 ellen, staande en gelegen als voren, aan de Westzijde der Nachtegaalsteeg, belendende aan de achterzijde de beide voormelde perceelen N°. 5 en 6.

De Koepel is verhuurd aan *H. Otto*, om *f* 7.— per maand.

Het Warmoeziersland en de Tuinen zijn dadelijk te aanvaarden en de Woning den 1. Mei 1859.

De perceelen N°. 5, 6 en 7, zullen eerst ieder afzonderlijk, daarna N°. 5 en 6 te zamen en eindelijk N°. 5, 6 en 7, in eene massa worden geveild.

De perceelen N°. 1, 2, 3 en 4, zijn te zien Dingsdags en Donderdags van iedere week, van 1 tot 3 ure, benevens de twee laatste dagen vóór den verkoopdag en de overige perceelen dagelijks, mits voorzien zijnde van een permissiebillet.

Meerendeels behoorende tot de nalatenschap van den Heer C. NUMANS, overleden te Utrecht.

Breeder bij billetten en nadere inlichtingen te bekomen ten kantore van den Notaris W. H. J. CAMBIER VAN NOOTEN, gevestigd te Lopik, terwijl gedurende vier dagen vóór de verkooping ten huize van den Executeur, den Heer H. W. DE JONGH, aan de Oudegracht, bij de Smeebrug, wijk B No. 47, de titels van eigendom en eene kopij der verkoopvoorwaarden zullen ter lezing liggen, bij wien tevens de permissiebilletten in tijds zijn te verkrijgen.

TE KOOP:

*** **Plantbare Eiken** en **Beuken Heesters;** te bevragen bij den Tuinman op *Rustenhoven*. Maartensdijk.

OPENBARE VERKOOPING

VAN

GRANEN, RIJST, RAAP- EN LIJNKOEKEN, ENZ.

*** Men zal op Zaturdag den 29. Januarij 1859, des voormiddags ten 11 ure, voor het Pakhuis get. wijk G No. 53, gelegen in de Drakenburgsteeg te Utrecht, publiek verkoopen:

11950 stuks RAAP- en 5680 stuks LIJNKOEKEN, 200 mudden HAVER, eenige zakken GARST en ROGGE, diverse soorten ERWTEN en ZADEN, en wat verder zal worden te voorschijn gebragt;

voorts op Maandag den 31. Januarij 1859, des voormiddags ten 10 ure, voor het Pakhuis get. wijk H No. 88^d, gelegen aan de Van Wijkskade te Utrecht:

300 balen RIJST in diverse soorten, 194 mudden ROGGE, 103 mudden POOLSCHE TARWE, 70 mudden ROODE TARWE, 12 mudden WITTE TARWE, 37 mudden BOEKWEIT, 38 mudden PRUISSISCHE ROGGE, 36 zakken GORT, eenige zakken ERWTEN, BOONEN en ZADEN, en hetgeen verder zal worden aangeboden. Alles behoorende tot den Faillieten Boedel van G. G. H. VAN EIJCK, Koopman in Granen te Utrecht.

Te zien in genoemde pakhuizen op Vrijdag den 28. Januarij 1859, van 10 tot 4 ure.

*** **Men vraagt** voor bejaarde lieden KAMERS met een Keukentje, of klein BOVEN- of BENEDENHUIS, met opgave van prijs per gesloten brieven onder letter A. bij den Boekhandelaar GREVEN. Ganzenmarkt.

TE HUUR:

*** Met 1. Februarij of 1. Mei te Utrecht: Een BUITENTJE, nabij de Maliebaan, hebbende een ruim uitzigt over het Oudwijkerveld. Adres lett. X aan het Bureau dezer Courant. Brieven franco.

*** Nog slechts gedurende korten tijd zal de ondergeteekende voortgaan met den **uitverkoop** van GALANTERIEN en ZILVERWERKEN. — Alle nog voorhanden Goederen, waaronder eene groote collectie *Pendules* met extra goede werken, worden ver beneden fabrieksprijzen uitverkocht.

De geheele *Winkelbetimmering* is mede te koop.

M. A. F. REUSER.

*** Le soussigné vient de recevoir du nouveau **Les terrines de Perdrix rouge aux truffes de Périgord, Pâtés de foyes gras, et les Truffes au naturel de Périgord.** F. RIKKERS.

*** Bij J. C. VAN DEN BRINK, op de Vischmarkt te Utrecht, is heden weer aangekomen, eene partij beste levendige MEERBAARS, voor 15 cents de Bakbaars, en voor 20 cents de Water- en Sousbaars de 5 ons te koop; alsmede beste Texelsche, Zeeuwsche en Engelsche OESTERS en beste Bergsche ANCHOVISCH voor 60 Cents de 100 stuks.

DOCTRINA,

Beijersch Bier- en Koffijhuis.

*** De ondergeteekende neemt langs dezen weg de vrijheid het geëerde publiek te berigten, als dat hij op Zaturdag den 22. Januarij e. k. zijn alhier **Nieuw opgerigt Beijersch Bier- en Koffijhuis,** genaamd *DOCTRINA*, in de Choorstraat zal openen.

Daar hij het zeer fraai en exquis heeft ingerigt, vleit hij door eene reëele behandeling en exacte bediening de gunst van zijne geëerde stadgenooten waardig te maken. G. DE BOER.

*** Tegen den eersten Mei aanstaande **wordt gevraagd,** een KASTELEIN in de Societeit *Concordia* te *Amersfoort*. Zij die naar deze betrekking wenschen te dingen, gelieven zich met franco brieven te adresseren aan de *Directie* der bovengenoemde *Societeit*, bij wie nadere inlichtingen te verkrijgen zijn.

VIOLET-POWDER

is een welriekend Poeder, dat de daarmede ingewrevene huid ongemeen verfrischt, blank maakt en de lieflijkste geuren om zich heên werpt. Het is ook voor de luijermand zeer aan te prijzen. Het Pakje kost 40 Ct.

DE ECHTE TANDZEEP

van Dr. SUIN DE BOUTEMARD maakt de Tanden zuiver wit, zonder het émail aan te doen, bewaart ze voor ziekelijke aandoeningen en houdt den mond frisch.

Het stuk kost 40 Cents en is toereikende voor een half jaar.

DE ECHTE

Dr. Borchardt's Zeep

is zamengesteld uit fijne aromatische en etherische oliën en delfstoffelijke bestanddeelen, verwijdert puisten, schubben, levervlekken, zonnebrand, sproeten, en de huid behoudt door alle jaargetijden dat fluweelige, voerkrachtige en frissche voorkomen, dat de schoonheid zoo zeer verhoogt. Men gebruikt ze met een wollen lapje, waarmede men de huid een- of tweemaal daags wascht. De prijs is 40 Cents.

FAMILY TOOTH POWDER

is eene zuivere compositie uit het plantenrijk, frisch en aangenaam van smaak. Zij sterkt het Tandvleesch, maakt, dat de Tanden stevig vastzitten, hergeeft hun de paarlwitte kleur der jeugd, bewaart het verglaassel, zuivert den adem en verhindert, dat aangestoken Tanden tot verder bederf overgaan. Prijs 40 Cts. het Doosje.

ROCHE'S HERBAL EMRBOCATION,

het beroemde uitwendig aan te wenden middel tegen de Kinkhoest, is ook weder voorradig.

Amsterdam Verkoophuis.	Bodegraven, *B. E. C. Schatman.*
Utrecht *T. Uhlenbroek* Choorst.	Hilversum, *R. J. J. v. Alphen.*
„ *T. Uhlenbroek* Bakkerb.	Kuilenburg, *J. V. Hondius.*
„ *L. J. R. Bosch* Lijnm.	Vianen, *B. Swaving.*
„ *P. J. Huinck*, „	Wijk bij Duurst., Wed. *C. Zern.*
Amersfoort, Gebr. *Bruning.*	IJsselstein, *J. J. Groenhoff.*
„ *G. T. C. v. d. Roemer.*	Zeist, *C. G. Adlung.*
„ *A. H. v. Ruijven.*	en in de bekende dépots in de andere steden.
Baarn, *E. v. Dapperen.*	
„ Gez. *Petersen Nobbe.*	

*** Bij A. A. HUISTERMAN, Boekhandelaar te Utrecht, wordt uitgegeven:

PROEVE

EENER BINNEN UTRECHT TE VESTIGEN

DISCONTO BANK,

UITSLUITEND

VOOR STAD EN PROVINCIE,

DOOR **S. T. H.**

voor rekening van den Schrijver,

en verder bij alle solide Boekhandelaren in de provincie.

Marktberigten.

Wijk bij Duurstede, 19 Jan. Tarwe van *f* 8.00 tot *f* 8.25. Beste dito van *f* 8.75 tot *f* 9.25. Rogge van *f* 6.00 tot *f* 6.25. Boekweit van *f* 5.75 tot *f* 6.10. Haver van *f* 4.75 tot *f* 5.25. Paardenboonen van *f* 9.00 tot *f* 9.40. Garst van *f* 0.00 tot *f* 0.00. Witte Erwten van *f* 9.00 tot *f* 9.25. Boter de 5 Ned. Onzen 47½ cents. Hoendereijeren de 100 stuks *f* 2.65.

Schiedam, 19 Jan. Granen. Verkocht Gerst 129 a Coerse *f* 187 3/ m.

Moutwijn per Ned. vat zonder fust *f* 13.70. Jenever id. *f* 19.00. Amsterd. proef *f* 20.52, zonder de belasting. Spoeling *f* 1.40 per ketel.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Jan.	Uren.	Wind- rigt.	kr.	Barom. bij 0°.	Ther F.	Afwijk. d. Temp.	Vochtigh.	Gev. regen.	Opmerkingen.
			N. a						
19	2	wzw.	6.0	762 89	48.6	+ 12.4	0.89	0	Zwaar bew.
	10	wzw.	0.5	64.42	44.1	+ 11.5	0.98	4 5	Betr.; stofr.
20	8	zw.	0.5	68.72	34.7	+ 12.9	1.00	0.2	Zware mist.

PRIJZEN DER EFFEKTEN.

AMSTERDAM 19 Januarij 1859.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld . . .	2½	pCt.	64$^3/_{16}$	64¼	64⅜
dito dito	3	„	77⅛		
dito dito	4	„	98⅞	99	
Amortisatie-Sijndikaat	3½	„	94		
Handelmaatschappij. .	4½	„	142⅛	142¼	142½
BELGIE.					
Certifik. bij *Rotschild* .	2½	pCt.	53		
SPANJE.					
Obligatien	1½	pCt.	30¼	30⅛	30$^3/_{16}$
Obligatien	3	„	45½	45¾	
Binnenl. Schuld. . . .	3	„	41	41⅜	41
Amortisable			9$^9/_{16}$		
PORTUGAL.					
Obligatiën	3	pCt.	46⅞	46$^{15}/_{16}$	46⅞
dito 1856/57	3	„	45⅞	46	45⅞
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en C°.*	5	„	105½		
Obligat. 1828 & 1829.	5	„	103¼		
Certifikat. 1831 & 1833	5	„	91¼		
Certifikaten 1840 . . .	4	„	86⅝		
Cert bij *Stieglitz* . . .	4	„	86⅛		
dito 5e Serie	5	„	98¼	98½	
dito 1855 6e Serie . .	5	„	102¼	102⅛	102⅜
Certifik. van Assign. .	6	„	68⅝		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500			155¼		
Obligatiën	4	pCt.	82¼	82⅛	
OOSTENRIJK.					
Oblig. bij *Goll en C°.*	4	pCt.	62¼		
Oblig. Metaliek	5	pCt.	73⅞	74¼	73$^7/_{16}$
Oblig. Rente Am.. . .	5	„	83½	84½	83⅝
dito dito Nat. 1854. .	5	„	74⅞	75⅛	75⅛
dito dito	2½	„	37⅜	37½	
AMERIKA.					
Peru, Geldleen. 1824.	4½	pCt.	88⅜		
Ecuad. Oblig. 1855. .	1	„	16	16$^{13}/_{16}$	
Venez. Oblig 6 pCt., nu	5	„	41½		
Grenada, Oblig. . . .	3¼	„	19$^3/_{16}$	19¼	
Mexiko, Obl.	3	„	19	19$^1/_{16}$	
N.-Am. Illin. Obl. C. B.	7	„	83⅛	83¼	

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZOON.

BIJVOEGSEL

BIJ DE UTRECHTSCHE COURANT VAN

DONDERDAG 20 Januarij 1859, N°. 17.

Zitting van den Stedelijken Raad.

Zitting van Donderdag 13 Januarij.

Tegenwoordig zijn 23 leden, afwezig de HH. *Jongeneel*, *Ackersdijck*, *Bosch*, *Trip*, *Karsten* en *de Graaf*.

Is ingekomen:

eene missieve van Ged. St., houdende goedkeuring van het raadsbesluit tot af- en overschrijving van eene som van *f* 342,35 van den post voor onvoorziene uitgaven op dien der pensioenen; — voor kennisgeving;

een besluit van Ged. St., houdende goedkeuring van het raadsbesluit tot verkoop van stads grond aan *H. C. van Mecklenbroick*, — alsvoren;

wordt ter tafel gebragt:

eene resolutie van B. en W. houdende aanbeveling der HH. *G. J. van Mansvelt* en mr. *P. C. Walland* voor de betrekking van gemeente-ontvanger, en voordragt om de door den ontvanger te stellen borgtogt te bepalen op *f* 40000, — besloten straks tot de benoeming over te gaan;

eene voordragt van B. en W. tot uitkeering van *f* 600 's jaars aan het krankzinnigen-gesticht, — de voordragt geschiedende onder mededeeling van daartoe betrekkelijke stukken, door Ged. St. toegezonden en waaruit blijkt, dat de provinciale Staten tot de garantie eener voor noodige verbouwingen aan het gesticht te sluiten leening van *f* 40000 hebben besloten, in geval van wege de stad aan het gesticht, tot kapitaal en interest zal zijn afbetaald, *f* 600 's jaars wordt verstrekt, — ter sekretarie;

eene voordragt ten aanzien van eenige rekwesten in zake de direkte belasting, — alsvoren.

Is nog ingekomen:

eene missive van mr. *B. v. Dorp*, houdende kennisgeving der aanneming van de benoeming tot regent van het krankzinnigen-gesticht, — voor kennisg.;

eene missive van Dr. *N. W. P. Rauwenhoff*, houdende gelijke kennisgeving omtrent de benoeming tot lid der plaatselijke schoolkommissie;

eene missive der kamer van koophandel, in herinnering brengende hoezeer zij steeds, even als ook voor eenige jaren een aantal handelaars, aangedrongen heeft op de behoefte aan en het nuttige en noodzakelijke van eene korenbeurs of overdekte graanmarkt, tot wier oprigting op de minst kostbare wijze zij de Neudè aanbeval; hoe na langen tijd eindelijk de vraag, of het wenschelijk is dat eene korenbeurs worde opgerigt, bevestigend werd beantwoord, doch later aan de zaak niets meer verrigt werd; hoe de behoefte, bij de versnelde gemeenschap en verbeteringen in het marktwezen in andere steden, zich hoe langer hoe meer doet gevoelen, — redenen waarom zij bij herhaling op nadere overweging en verwezenlijking van de zaak aandringt, er bijvoegende, dat, hoezeer zij geene bekrompene inrigting wenscht, zij het echter zou bejammeren, als uitgaven werden gedaan om er elders een perceel voor te koopen, terwijl zij ook vreest dat, als men te veel verlangde, van de zaak niets komen zou, — ter sekretarie, nadat de heer *Pabst* heeft voorgesteld, het stuk in handen eener komm. te stellen, doch dit voorstel heeft ingetrokken op de verzekering van den Voorz. dat de zaak een onderwerp van overweging bij B. en W. blijft uitmaken;

een rekwest van het bestuur der bad- en waschinrigting, om eene strook gronds in bezit te erlangen aan het badhuis grenzende, — in handen gesteld van B. en W., tot het dienen van konsideratie en advies;

een rekwest van *J. L. de Visscher* en 44 anderen tegen de opheffing der bewaarschool voor meergegoeden, op grond dat in de behoefte aan die school op geene andere wijze voor hunne kinderen kan worden voorzien bij de erkende kunde en moederlijke zorg der bestuurderesse, welke tevens, door die opheffing, van een middel van bestaan voor haar en hare drie jonge kinderen zou beroofd worden, — voor kennisgeving aangenomen en besloten, bij de behandeling der zaak er op te attenderen;

eene ontwerpverordening voor de plaatselijke direkte belasting over 1859; — ter sekretarie.

Aan de orde is alsnu de voordragt tot opheffing der bewaarschool voor meer gegoeden.

De *Voorz.* merkt aan, dat het hem, blijkens de belangstelling, welke in het adres wordt aan den dag gelegd, voorkomt, dat er wel gelegenheid zou zijn, dat die school als partikuliere school bleef bestaan. Spr. merkt in het adres ook op, dat het behoud der school als openbare school, ook gewenscht wordt uit belangstelling in den persoon der hoofdonderwijzeres; maar hij gelooft, dat men hier de zaak meer afgescheiden van personen moet beschouwen. De aanleiding tot de voordragt is, dat reeds toen de school van de school-komm. werd overgenomen, het denkbeeld bestaan heeft, haar op te heffen, en het komt Spr. voor, dat bij de *verpligte* uitgaven voor het onderwijs, men niet meer dan noodig in het belang van meer gegoeden tot *onverpligte* uitgaven moet overgaan. Het zal ook altijd eene kostbare zaak zijn, en wil men de school behouden, dan meent Spr., dat zij beter en doelmatiger behoort te worden ingerigt, zoodat dan de kosten, in plaats van *f* 600 à *f* 700, gelijk nu, wel *f* 1000 zouden beloopen.

De heer *Bake* stelt veel belang in die school, wijl hij er goede resultaten van gezien heeft. Wat betreft den meergegoeden stand, zegt Spr., dat het zeer betrekkelijk is, wat men daartoe rekent; hij gelooft, dat velen, die hunne kinderen op genoemde school zenden, niet geneigd zouden zijn belangrijke uitgaven er voor te doen; er is zelfs dikwijls bezwaar gemaakt tegen het entréegeld van een gulden; en zij die daartegen bezwaar moeten maken, kunnen toch niet gerekend worden tot de meergegoeden, hoezeer zij overigens tot den beschaafden stand mogen behooren. De prijs is op het oogenblik 30 cents per week per kind, en voor twee kinderen voor elk minder, en als nu menschen, vier kinderen op die school moeten worden opgenomen, en wier fortuin toch niet toelaat veel te betalen, twee of drie kinderen moeten zenden, loopt dit nog al op. Tot dusverre zijn de inkomsten geweest *f* 600 à *f* 700, en de uitgaven *f* 1300 à *f* 1400. Het schoolgeld nu zoo op te drijven, dat het tekort verdwijnt, of zoovele bezuinigingen in te voeren, dat gelooft Spr. dat bezwaar heeft, en de school heeft toch veel nut. Het doet Spr. leed, dat het praedvies der schoolkommissie is afgestemd. Om nu zoo in eens die school op te heffen, daarin ziet hij nog al bezwaar, en hij zal dus tegen de voordragt stemmen.

De heer *v. Lier* zou, naar aanleiding van hetgeen de heer *Bake* zegt en van hetgeen in het adres wordt aangevoerd omtrent de voortreffelijke hoedanigheden der onderwijzeres en van de inrigting, in bedenking geven, de zaak nog een jaar aan te houden, ten einde èn der onderwijzeres, èn hun, die kinderen op de school zenden, gelegenheid te geven zich voor te bereiden op de opheffing. Spr. merkt aan, dat dit, uit een finantieel oogpunt, geen groot bezwaar oplevert.

De heer *Pabst* heeft, toen het voorstel om het praedvies der schoolkomm. in te winnen is afgestemd, zelf de zaak onderzocht, want hij had vroeger zoo veel goeds van die bewaarschool vernomen, toen zij aan de uitstekende direktie van mej. *Sikkel* was toevertrouwd; hij is echter tegen haar voortdurend bestaan als *stads-bewaarschool*, omdat hij gelooft, dat, als Utrecht eene bewaarschool voor meer gegoeden daarstelt, men ten eerste eene andere plaats daarvoor moet kiezen en in de tweede plaats, die school moet zijn eene modelschool, en in de derde plaats, het bewijs moet geleverd worden, dat er geene partikuliere inrigting bestaat, die op voldoende wijze in de behoefte voorziet. Aan alle die vereischten voldoet de bewaarschool niet, zegt Spr. De Oudegracht aan de Bakkerbrug is niet de geschiktste plaats voor de eenige bewaarschool voor stads rekening. Verder zijn de lokalen ten eenenmale ongeschikt voor eene model-bewaarschool; dit is evenwel niet gezegd ten nadeele van hen, die de school hebben opgerigt, toen heeft men gedaan wat men kon, maar nu voldoet dat niet meer. Eindelijk heeft de heer *Talma* zoodanige school opgerigt, die bloeit zonder geld van de stad, en Spr. weet niet, waarom dit met de school in kwestie niet mede het geval zou kunnen zijn? Spr. is dus zeer voor de voordragt; hij zou er tegen zijn, de school nog een jaar te laten bestaan, want dan zouden weêr eenige honderde guldens uit stadskas moeten opgeofferd worden, en zou de belangstelling, die op het oogenblik bestaat, welligt verdwenen zijn.

De heer *de Muralt* wenscht de aandacht te vestigen op de resultaten, door de school in de laatste drie jaren opgeleverd. Sedert hare oprigting zijn meer scholen van dien aard opgerigt, zoodat Spr. gelooft, dat het niet meer zoo noodzakelijk is als vroeger, op stads kosten dergelijke bewaarschool te hebben. Men heeft uit de rekeningen gezien, dat de school achteruit gegaan is; ware zij ieder jaar toegenomen, Spr. zou er voor geweest zijn haar te behouden, maar het deficit is ieder jaar grooter geworden; de kosten zijn vermeerderd en het getal kinderen is afgenomen. Hiervoor kunnen twee redenen bestaan, of de inrigting deugt niet, of wel, de personen met het onderwijs belast, zijn minder geschikt dan vroeger. Spr. durft niet te beslissen welke de oorzaak van den teruggang der school is, maar zal voor de voordragt stemmen.

De heer *v. Hoytema* zegt, dat de leden der schoolkomm. en hij zelf steeds van de meening zijn uitgegaan, dat de school moest worden behouden. Nu is er, zegt hij, een punt ter sprake gebragt, dat eigenlijk van belang is. De heer *Bake* zegt nl., dat er vele menschen van den beschaafden stand zijn, die toch niet meer kunnen betalen dan 30 cents per week; Spr. erkent, dat de komm. ook vroeger herhaalde malen ondervonden heeft, dat de burgerij wel belang stelt in zoodanige inrigting, maar niet meer wil bijdragen. Zoolang de schoolkomm. de school administreerde, is er ook jaarlijks een te kort geweest, maar in mindere mate; men is toen tot de noodzakelijkheid gekomen, het onderwijzend personeel te verminderen. De school is dus niet meer gelijk zij vroeger geweest is, toen zij door de stedelijke regering werd tegemoet gekomen. Eenige dames, die het bestuur op zich hadden genomen, hebben daarvan afgezien. Eene nieuwe onderwijzeres is nu aan de inrigting gekomen en de schoolkomm. en later B. en W. hebben de *proef* willen nemen hoe het gaan zou. Het te kort is echter vermeerderd en bedraagt nu reeds jaarlijks *f* 500 à *f* 600. En waarom? omdat er minder kinderen op de school zijn gekomen. En als nu in dien korten tijd het deficit zóó is toegenomen, zou Spr. als lid van den raad, ook meenen, zich niet tegen de opheffing te mogen verklaren, en, daar de ondervinding dan getoond heeft, dat de burgerij er geen belang in stelt om die school in stand te kunnen houden, zal of ieder meer moeten betalen, of er zullen meer kinderen moeten gezonden worden; en of dit het geval zal zijn zal welligt iemand moeten beproeven, die de school aanhoudt. Hoezeer het dus betreurende, dat de school moet worden opgeheven, kan Spr. toch niet tegen de voordragt stemmen. Daar in November de huur van het lokaal vervalt, zou Spr. ook niet voor het denkbeeld van den heer *v. Lier* zijn.

De heer *v. Lier* zegt, zijn amendement in dien zin te wijzigen, dat de school tot *November* aanst. zal worden aangehouden.

De *Voorz.* zegt dat Mei is voorgesteld, omdat dan in den tusschentijd gelegenheid bestond tot eene provisioneele schikking, ingeval iemand de school wilde overnemen.

De heer *Bake* is, na hetgeen hij gehoord heeft, niet van opinie veranderd. Spr. gelooft, dat de tekorten niet zijn toe te schrijven alleen aan het minder aantal kinderen, maar ook aan meerdere uitgaven voor het onderwijs. Bovendien gelooft Spr. dat de ontvangsten dit jaar meer zullen bedragen dan het vorige, zoodat er dus vooruitgang schijnt te komen. De tijd, dien de stad eigenares van de school is geweest, acht Spr. nog te kort, om te kunnen besluiten of er vooruitgang of achteruitgang is. Spr. zou daarom wel voor het voorstel van den heer *v. Lier* zijn. De zaak is nuttig, het is van belang, dat de kinderen vroegtijdig ontwikkeld worden, en Spr. zou het dus betreuren, zoo men besloot, haar in eens op te heffen.

Het voorstel van den heer *v. Lier* wordt alsnu verworpen met 18 stemmen tegen die der heeren *v. Lier*, *Bake*, *Schuurman* en *Boer*, en de voordragt aangenomen met 19 stemmen, tegen die der heeren *Schuurman*, *Bake* en *v. Lier*.

Wordt alsnu overgegaan tot de benoeming van

een gemeente-ontvanger, waartoe met 21 stemmen verkozen wordt de heer *G. J. van Mansvelt*, terwijl ééne stem wordt uitgebragt op den heer mr. *F. M. Roijaards*.

De heer *v. Nooten* wenscht inlichtingen aan B. en W. te vragen betreffende eene zaak, vreemd aan de orde. Sedert de vorige bijeenkomst heeft nl. op oudejaarsavond een zeer betreurenswaardig ongeluk plaats gevonden, een huisvader, een braaf en werkzaam man, is ten gevolge van het misbruik van een vuurwapen ter neder geschoten en eensklaps aan de zijnen ontrukt. Het is bekend, dat dien avond het verbod tegen het bezigen van vuurwapenen in ruime mate is overtreden; het is ook bekend, dat dien avond, zooals veelal op feestdagen, troepen van beschonken lieden langs straten zwierven. Het is Spr.'s bedoeling niet eenigen blaam hoegenaamd op het dagelijksch bestuur te werpen, doch naar aanleiding van voormelde aangelegenheid, wenscht Spr. vragen aan B. en W. te rigten, waartoe hij vraagt het verlof der vergadering.

Het verlof tot het vragen der inlichtingen wordt hierop door de verg. verleend.

De heer *v. Nooten* vraagt alsnu, of aan B. en W. in het algemeen en bepaaldelijk op oudejaarsavond jl. de noodige hulpmiddelen niet hebben ontbroken, om voor de veiligheid van personen op de straten en wegen in de gemeente te waken, en, zoo ja, of dan, indien de overtuiging mogt bestaan, dat die hulpmiddelen niet toereikend zijn, bij B. en W. het voornemen bestaat, om aan de vergadering spoedig eene voordragt te doen tot regeling van het politiewezen in deze gemeente.

De *Voorz.* antwoordt, dat in eene volgende verg. de verlangde inlichtingen gegeven zullen worden.

Is alsnu aan de orde de instruktie van den gemeente-ontvanger, doch wordt, op voorstel van den heer *Pabst*, na eenige diskussie besloten, eerst in behandeling te nemen de verordening tot regeling van den rang, het getal en de bezoldiging der ambtenaren, belast met de zorg voor de invordering van de inkomsten en ontvangsten der gemeente.

Hierover worden mitsdien de algemeene beraadslagingen geopend.

De Voorz. gelooft, dat daar deze voordragt en de instruktiën in zeer naauw verband staan, en met veel zorg zijn overwogen, ook in overleg met den heer *v. Mansvelt*, het wenschelijk is, dat er niet te veel wijzigingen in gebragt worden, daar welligt door een enkel amendement het geheele verband zou kunnen worden verbroken.

De heer *v. Hengelaar* wil gaarne aannemen, dat in de gegeven omstandigheden, nu de verordening is gebaseerd op den bestaanden toestand en op bepaalde personen, en niet op eene onpartijdige organisatie der administratie, het dan wenschelijk is, deze wijze van behandeling te volgen. Maar met deze wijze van handelen kan Spr. zich niet vereenigen; bij het maken van verordeningen wenscht hij geene personen in aanmerking te nemen, maar alleen de behoeften te raadplegen; het gevolg zal nu zijn, dat, als een der ambtenaren komt te overlijden, weder wijziging er in gebragt zal moeten worden. Hiermede staat in verband eene tweede opmerking: de verordening dient tot regeling van het getal, den rang en de bezoldiging der ambtenaren; men moet dus nu uitmaken of zij werkelijk nuttig en noodig zijn; en welke titulatuur en traktementen zij zullen hebben; om die te beoordeelen, zou Spr, meenen, dat men toch vooraf moest weten, welke werkzaamheden zij zullen verrigten, en dat vindt Spr. niet in deze verordening. Er bestaat bijv. verschil van gevoelen omtrent de vraag of er zal zijn een ontvanger aan het hoofdkantoor; om dit te beoordeelen zal men toch moeten weten, wat zijn werkkring zou moeten zijn; zal het dezelfde zijn als nu, dan is Spr. zoowel tegen het ambt als tegen den rang. De gemeente-ontvanger is belast met de invordering; nu neemt Spr. aan, dat in grootere steden enkele ontvangsten aan een ander, onder den ontvanger, kunnen worden opgedragen, maar de uitzondering is hier regel geworden. Hetgeen thans door den gemeenteontvanger direkt geïnd wordt, bedraagt slechts p. m. *f* 41000, het overige ontvangt hij *en gros* van den hoofdontvanger, bij wien de sub-ontvangers storten. Dat is een toestand van grooten invloed op dien ambtenaar, zijn titel, traktement, enz. Spr. zou dus wel degelijk van meening zijn, dat men hier voorop moest zetten den werkkring van elk dier personen. Spr. meent, dat het goedkeuren der algemeene strekking daarmede niet in strijd is, maar de verg. het volle regt heeft behouden elk deel der verordening te wijzigen of af te stemmen, en bijgevolg ook den werkkring van elk der ambtenaren vast te stellen; in het tegenovergestelde geval zou elke verdere diskussie overbodig zijn.

De heer *de Jong* vereenigt zich hoofdzakelijk met hetgeen door den vorigen Spr. is gezegd; hij moet het denkbeeld omhelzen, dat de geheele zaak niet rijp is om besproken te worden; er zijn wel instruktiën voorgedragen voor den ontvanger en den kontroleur, maar niet voor de overige ambtenaren. Om nu te kunnen beoordeelen, welke traktementen hun zullen worden toegekend, dient men toch hun werkkring te kennen. Gelijk de voordragt nu ligt, is Spr. nog niet behoorlijk ingelicht.

De *Voorz.* ziet de zaak eenigzins anders in en meent, dat, voor men b. v. eene instruktie voor den kontroleur kan maken, men weten moet of men een kontroleur wil hebben. *En gros* moet men weten, welke soort van ambtenaren men dienstig acht, en voor dezen kan men dan instruktiën maken. De zaak is echter ook niet zoo nieuw, of men zou ook wel eerst de instruktie kunnen vaststellen, daar ieder toch een algemeen denkbeeld der zaak heeft. Doch toen Spr. straks de instruktie van den ontvanger eerst in diskussie wilde brengen, heeft men zich daartegen verzet, en nu wil men het tegenovergestelde ook niet.

Den heer *Boer* geeft het inderdaad den schijn alsof sommige leden, in hun wensch om ook dat te lezen wat nog niet geleverd kon worden, niet gelezen hebben wat reeds geleverd is; Spr. moet ten minste zijne bevreemding te kennen geven over de hier ontwikkelde denkbeelden, hij heeft nl. hooren ontwikkelen dat in de nu in behandeling zijnde verordening — de organieke verordening, waarbij het getal, de bezoldiging en de titulatuur der ambtenaren worden geregeld, tevens zou moeten worden aangewezen de werkkring dier ambtenaren. Spr. heeft zich echter steeds voorgesteld, dat dit moest geschieden bij instruktie; dat heeft het dagel. bestuur ook begrepen, en het heeft daarom dadelijk ook overgelegd, ontwerp-instruktiën voor ontvanger en kontroleur, en eerstdaags zullen ook die voor de andere ambtenaren worden voorgedragen. Spr. gelooft, dat, met hetgeen reeds geleverd is, de raad een volkomen overzigt kan hebben van wat men zich voorstelt. Dat men nog geen inzage gehad heeft van die andere instruktiën doet toch zeer weinig ter zake, als men bekend is met de bestaande oude instruktiën van den hoofd-ontvanger en de sub-ontvangers, want men zal in de voordragten zien, dat, behoudens eenige wijzigingen en verbeteringen, in die oude instruktiën reeds is aangewezen, wat ook voor het vervolg zal moeten gelden. Zal men nu, vraagt Spr. daarom zeggen, dat de voorgestelde regeling niets nieuws bevat en gebaseerd is op personen? Spr. heeft dat wel hooren aanvoeren, maar niet bewijzen, hetgeen hij ook gelooft dat zeer moeijelijk zou zijn; hij neemt wel aan, het tegendeel te bewijzen, en dat bewijs wordt reeds geleverd door de groote verandering ten gevolge der vereeniging voor een groot gedeelte van de betrekking van direkteur met die van gemeente-ontvanger, en voor een minder gedeelte met dien van kontroleur.

De heer *v. Hengelaar* zegt, dat juist hetgeen de heer *Boer* heeft gezegd, dat nog niet al de instruktiën ingediend zijn, bewijst, dat men niet over alles een volledig overzigt en oordeel kan hebben, en daarbij juist niet over de twee ambtenaren tegen wier bestaan vele leden de meeste grieven hebben, nam.: den hoofdontvanger en de sub-ontvangers. De bezwaren tegen de vroegere regeling aangevoerd, waren, vooreerst, dat zij niet in overeenstemming was met de gemeentewet, en ten andere, dat de inrigting te kostbaar was; wat het eerste betreft, meent Spr. dat men nog meer van de gemeentewet en een goed stelsel van beheer is afgeweken, en ten aanzien van het tweede ziet hij geene bezuiniging in, maar is overtuigd dat na een jaar of twee de administratie veel meer zal kosten. Er heeft toch slechts verwisseling van personen plaats: de direkteur is afgeschaft, maar aan den ontvanger en den kontroleur, onder wien zijne werkzaamheden zijn verdeeld, beiden een nieuw ambtenaar toegevoegd, wier gezamentlijk traktement gelijk staat met dat, hetwelk de direkteur genoot: de overige ambtenaren zijn gebleven; alleen met deze uitzondering, dat hunne traktementen voor verhooging vatbaar zijn, hetgeen op zich zelf billijk is, maar daarvan zal dan ook het noodzakelijk gevolg zijn, dat het beheer der geldmiddelen meer zal kosten.

De *Voorz.* valt het moeijelijk de zaak met veel lust te verdedigen, omdat het aangenomen hoofddenkbeeld niet strookt met zijn gevoelen. Het komt hem echter voor, met eerbiediging van het gevoelen van anderen, dat men nu dat hoofddenkbeeld is vastgesteld, wel kan beoordeelen, welke ambtenaren men noodig heeft, dewijl hij meent, dat men, voor beslist te hebben welke ambtenaren men zal hebben, niet zoo goed de verdeeling der werkzaamheden kan regelen.

De heer *de Muralt* meent, dat de bedoeling van het dagel. bestuur geweest is, aan de zaak eene betere regeling te geven, die meer in overeenstemming met de voorschriften der gemeentewet is. De heer *v. Hengelaar* heeft als hoofdgrief tegen het ontwerp aangevoerd, dat daardoor geen bezuiniging wordt verkregen. Spr. gelooft niet, dat dit zoozeer het doel is geweest, dat men zich daarvan heeft voorgesteld. Spr. kan zich ook niet herinneren, dat in de vorige verg. juist het punt van bezuiniging eene reden is geweest voor een van de Sprekers tegen de hoofdstrekking van het ontwerp. De heer *v. Hengelaar* heeft tegen gestemd, maar hij heeft geen bijzondere reden aangevoerd. Ten vorigen jare is de zaak der sekretarie geregeld; ook toen heeft men zich niet voorgesteld te bezuinigen, integendeel, vele traktementen zijn verhoogd; maar men heeft de zaak geregeld in overeenstemming met de voorschriften der gemeentewet. Spr. wil zelfs toegeven, dat welligt na een jaar B. en W. eene voordragt zullen doen om sommige traktementen, bij dit ontwerp voorgedragen, tot het maximum te verhoogen. Men heeft echter ook gezegd, dat men met de werkzaamheden der ontvangers toch vooraf bekend moet zijn, alvorens te bepalen dat er zooveel sub-ontvangers zullen zijn; maar Spr. moet aanmerken, dat men herziet instruktiën die reeds bestaan; sommige onderwerpen heeft men gemeend dat nu reeds in overeenstemming waren met de wet, daarin wordt geene verandering voorgesteld. De werkzaamheden dier ambtenaren zullen grootendeels blijven gelijk zij tot nu geweest zijn, en verreweg het grootste deel dier werkzaamheden wordt niet bij instruktie geregeld, maar bij iedere verordening, waarbij hun de invordering van eene of andere belasting wordt opgedragen. Van dien kant gelooft Spr. dus niet, dat men kan zeggen, niet bekend te zijn met wat die hoofd-ontvanger of de sub-ontvangers zullen moeten verrigten.

De heer *v. Cleeff* merkt aan dat hij in de vorige vergadering niet op de nadeelige geldelijke uitkomsten gewezen heeft, omdat de diskussiën reeds lang genoeg geduurd hadden. Hij wil echter wel bekennen, dat dit bij hem een groot bezwaar tegen het aangenomen beginsel is.

De algemeene beraadslagingen gesloten zijnde komt in behandeling

Art. 1. De zorg voor de behoorlijke invordering van de inkomsten en ontvangsten der gemeente Utrecht is, onder den gemeente-ontvanger, aan de volgende ambtenaren, opgedragen:

Een Kontroleur,
Een Ontvanger aan het Hoofdkantoor,
Twee Sub-Ontvangers,
Een Ambtenaar ten kantore van den Gemeente-Ontvanger,
Drie Klerken,
Een Hoofd-Commies,
Vier Kommiesen 1. klasse,
Zes Kommiesen 2. klasse,
Veertien Kommiesen 3. klasse,
Een Weger van het slagtvee,
Een Kommissaris van het roeikantoor,
Een Scheepsmeter voor den turf,
Zeven boomsluiters.

De heer *van Cleeff* zegt, dat het denkbeeld van een ontvanger aan het hoofdkantoor nevens den gemeente-ontvanger, in strijd is met de gemeente-wet. Spr. stelt daarom voor, die betrekking te laten wegvallen, daar hij twee sub-ontvangers voldoende acht.

De heer *v. Lier* zegt, dat het hoofdkantoor eigenlijk zou moeten zijn bij den hoofd-ontvanger, in den engen zin van het woord. Spr. stelt daarom voor, te lezen: »*een ontvanger aan het kantoor der belastingen.*"

De *Voorz.* merkt aan, dat in al de door den raad vastgestelde belastingverordeningen, die ambtenaar reeds herhaaldelijk genoemd is. Wanneer het nu slechts te doen is om een naam, is het dan, vraagt Spr., noodzakelijk, zooveel wijziging te maken? Ook is twee sub-ontvangers te weinig; er zijn nu kommiezen, die ook sub-ontvangers zijn. Er zijn verschillende ontvangers, belast met de stedelijke administratie; nu kan men hun wel een anderen naam geven, maar zij zijn eigenlijk gezegd allen sub-ontvangers. Spr. gelooft overigens niet, dat men nu eene wet maakt voor Meden en Perzen. Het geheele belastingstelsel is in de toekomst onzeker; bij het rijk bestaat het denkbeeld, eene andere regeling vast te stellen, ten gevolge waarvan welligt weder wijzigingen zouden moeten ontstaan; indien het toch mogt gebeuren, dat de akzijnsen niet meer geheven wierden door de gemeenten, dan zouden al die verordeningen vervallen. Het dunkt Spr. dus, dat het genoeg is als de zaak voor het oogenblik goed geregeld is.

De heer *Schuller* geeft den heeren *v. Cleeff* en *v. Lier* in bedenking, dat de ervaring — de praktijk hier heeft aangewezen, dat er noodig zijn drie sub-ontvangers van de stedelijke belastingen: de eerste moet ontvangen de direkte belasting, de belasting op de wijnen, het gedestilleerd en de steenkolen, de tweede de belasting op den turf, de derde de belasting op het geslagt en de honden. Spr. nu gelooft niet, dat het denkbaar is, van die drie posten twee te maken, en hij is van oordeel, dat, zoo men een persoon twee er van opdroeg, men hem meer zou opleggen, dan menschelijke krachten kunnen dragen. De ondervinding heeft dan ook sedert jaren geleerd, dat drie personen noodig zijn. Een dier sub-ontvangers nu heeft gevoerd den titel van hoofd-ontvanger, en omtrent hem en den gemeente-ontvanger heeft altijd zekere verwarring van denkbeelden geheerscht, doordien men uit het oog verloor, dat de een ontvanger is van de stedelijke *ontvangsten*, en de ander van de stedelijke *belastingen*, die slechts een onderdeel zijn van die ontvangsten. Een der sub-ontvangers nu droeg den naam van *hoofd-ontvanger*, en dat was hij, die het meeste werk deed, en het meeste traktement had, en den deftigsten titel. Nu kan men zeggen, dat het geregeld, en ordelijk, en netjes is, dat er drie sub-ontvangers zijn, en men kan dien hoofd-ontvanger, die meer werk verrigt en meer traktement geniet, dien titel ontnemen. Heeft de raad daar nu moed toe, dan moet hij het maar doen, maar het is altijd zoo geweest, en Spr. durft, wat hem betreft, de verantwoording op zich nemen voor het

onschadelijke, dat men een der sub-ontvangers hoofd-ontvanger noemt. Alleen voor de duidelijkheid zou hem wel eenigzins het amendement van den heer *v. Lier* toelagchen, als het in dier voege gewijzigd wierd, dat het luidde: »een ontvanger aan het hoofdkantoor der stedelijke belastingen."

De heer *v. Lier* verklaart, zijn amendement in den door den heer *Schuller* aangegeven zin te wijzigen.

De heer *v. Geuns* kan zich in beginsel vereenigen met het voorstel van den heer *v. Cleeff*, doch meent dat dit te ver gaat door slechts *twee* sub-ontvangers aan te nemen. Spr. stelt daarom voor, in art. 1 gewag te maken van *drie* sub-ontvangers, doch niet van een ontvanger aan het hoofdkantoor. Hij acht dat meer in overeenstemming met de voorschriften der gemeentewet, en geen al te groote verandering in het bestaande. De benaming van hoofdontvanger komt Spr. voor in strijd met de gemeentewet te zijn, terwijl die van ontvanger aan het hoofdkantoor weinig verandering in de zaak en benaming te weeg brengt. Het hoofdkantoor moet zijn het kantoor van den gemeente-ontvanger, die volgens de gemeentewet is belast met de invordering van al de gemeentelijke inkomsten en belastingen; hij kan daarin worden bijgestaan door anderen, onder hem met de ontvangst van sommige inkomsten belast, maar Spr. acht het eigenaardiger, hen sub-ontvangers te noemen.

De *Voorz.* gelooft, dat men het over de zaak zelve eens is: het zijn ontvangers, die onder den gemeente-ontvanger met ontvangsten belast zijn; alleen bestaat er dus verschil omtrent de benaming, die Spr. wenschelijk acht te behouden, omdat zij in de verordeningen voorkomt. Moest Spr. de zaak regelen, zoo gelooft hij niet, dat hij drie sub-ontvangers zou benoemen; als b. v. de ontvanger aan de Katharijne-barrière overleed, zou het Spr. zeer overwegenswaardig voorkomen of daar niet, gelijk vroeger, een kommies kon gestationneerd worden. Om nu echter de zaak te beschouwen alsof niets bestond, alsof men bv. eene nieuwe gemeente oprigtte in Noord-Amerika, dat gelooft Spr., zou tot groote moeijelijkheden aanleiding geven. — Er staat in het koncept *hoofdkantoor*, maar dat kan een hoofdkantoor zijn voor verschillende zaken, en Spr. ziet niet in, dat het strijdig is met de wet, te spreken van een hoofdkantoor waar men de akzijnsen ontvangt.

De heer *Pabst* vindt het hard, als men langen tijd ontvanger aan het hoofdkantoor geheeten heeft, gelijk gesteld te worden met sub-ontvangers. Spr. zou er dus wel voor zijn, die benaming te behouden. Spr. acht het prijzenswaardig in de verordening, dat men het bestaande behouden heeft voor zoover het goed was. Den naam van hoofdkantoor voor de belastingen zou Spr. geenszins juist oordeelen; het hoofdkantoor voor de belastingen is het kantoor van den gemeente-ontvanger, want alles wat deze ontvangt, de huren en eenige andere ontvangsten er van uitgezonderd, is in waarheid of door fiktie van de gemeente-wet, belastingen. Daarom is Spr. er voor, het woord hoofdkantoor te behouden, want bij hem heeft het geen bezwaar, dat er zullen zijn een ontvanger aan het hoofdkantoor en nog sub-ontvangers; het traktement van den ontvanger aan het hoofdkantoor moet hooger zijn dan van de sub-ontvangers, en kreeg hij ook den titel van sub-ontvanger, dan zou dit later slechts aanleiding geven tot aanspraak op verhooging der traktementen van de overige sub-ontvangers.

De heer *van Cleeff* zegt, dat zijn denkbeeld is, dat alleen bij den gemeente-ontvanger het hoofdkantoor is van de ontvangsten, die in de stad plaats moeten hebben.

De heer *Hengelaar* hecht volstrekt niet aan de benaming, en als men in het denkbeeld verkeert, dat hij daarom gesproken heeft, dan verkeert men in eene dwaling; alleen de werkzaamheden aan de ambtenaren op te dragen heeft hij op het oog, en den rang voor zoo verre die daarmede in verband staat. Spr. gelooft echter, dat de heer *Schuller* zich omtrent den werkkring der sub-ontvangers eenigzins vergist. Bepaalt die werkkring zich tot de akzijnsen, dan heeft Spr. er vrede mede, dat er sub-ontvangers zijn, maar Spr. heeft zoo even nog gehoord dat juist deze geheele organisatie en de instruktien die zullen volgen geheel het bestaande behouden, en dat is dat de hoofd-ontvanger onder meer anderen ook zal invorderen de eigen direkte belasting, en Spr. zou vermeenen dat die althans moet worden ontvangen door den gemeente-ontvanger. Spr. zegt dit te meer omdat door al die overstortingen de werkzaamheden van den ontvanger aan het hoofdkantoor zoo worden vermeerderd en die van den gemeente-ontvanger verligt, waardoor men nu twee ontvangers moet hebben. Spr. heeft hooren zeggen, dat men die orde van zaken moet houden, omdat er verordeningen zijn, die hun die werkzaamheden opdragen. Hij meent echter dat men, bij de vaststelling eener organieke regeling, zich niet moet laten binden door vroegere verordeningen, die natuurlijk gebaseerd waren op wat tijdens de vaststelling dier verordeningen bestond, maar geheel vrij moet zijn in de regeling en kan afschaffen of wijzigen, des noods door overgangsmaatregelen, wat daarmede in strijd wordt. Nog veel minder zou Spr. zich door de instruktiën gebonden achten, daar de verordening niet op de instruktiën steunt, maar dezen een gevolg zijn der verordening.

Het amendement van den heer *v. Cleeff* wordt alsnu met 22 stemmen, tegen die van den voorsteller, verworpen; dat van den heer *v. Geuns* met 16 stemmen, tegen die der HH. *Ram*, *Boer*, *v. Cleef*, *v. Hengelaar*, *Schuurman*, *v. Hoytema* en *v. Geuns*, en dat van den heer *v. Lier* met 13 stemmen, tegen die der HH. *v. Veersen*, *Visscher*, *Pabst*, *v. Schermbeek*, *v. Dielen*, *v. Hengelaar*, *Schuurman*, *Schuller*, *de Muralt* en *v. Lier*.

Het artikel wordt alsnu met 20 stemmen, tegen die der HH. *v. Cleeff*, *v. Hengelaar* en *de Jong*, aangenomen.

Art. 2. Bovendien worden doch alleen met opzigt tot de kontrole, krachtens deze verordening uit te oefenen, als sub-ontvangers beschouwd, alle gemeente-ambtenaren, hoe ook genaamd, belast met de invordering van gelden, die volgens art. 238 der gemeentewet voor plaatselijke belastingen worden gehouden of daarmede gelijk gesteld,— uitgenomen de gelden ter sekretarie geheven of ontvangen.

De heer *Pabst* stelt voor in art. 2 de woorden met opzigt tot de kontrole krachtens deze verordening uit te oefenen, te doen weg vallen en daarvoor in de plaats te stellen wat de toepassing van de voorschriften op de kontrole en komptabiliteit betreft.

De *Voorz.* ziet geenszins in, dat door dit amendement verandering wordt te weeg gebragt. Als iemand de bevoegdheid heeft tot kontroleren, dan dunkt Spr., dat hij ook zich de kas kan laten toonen.

De heer *de Muralt* merkt aan, dat bij deze verordening geene kontrole wordt geregeld, zoodat de woorden »*krachtens deze verordening*" behooren te vervallen.

De heer *v. Nooten* stelt voor, met behoud van het amendement van den heer *Pabst*, de woorden »krachtens deze verordening uit te oefenen" te doen vervallen, naardien krachtens deze verordening geenerlei kontrole wordt uitgeoefend.

Het amendement wordt met algemeene stemmen aangenomen en het art. zonder omvraag goedgekeurd.

Art. 3, 4, 5, 6 en 7 worden zonder omvraag goedgekeurd, nadat in het laatste de redaktie op voorstel van den heer *Pabst* is veranderd.

Art. 8. De raad benoemt den kontroleur, den ontvanger aan het hoofdkantoor en de beide sub-ontvangers op aanbeveling van een tweetal voor elke vakature, door Burgemeester en Wethouders voor te dragen.

Burgemeester en Wethouders benoemen de overige in deze verordening genoemde ambtenaren en bedienden, na daarover den ontvanger te hebben gehoord, en, wat betreft den hoofd-kommies, de kommiesen, den weger van het slagtvee, den kommissaris van het roeikantoor en den scheepsmeter voor den turf, ook het advies van den kontroleur te hebben ingenomen.

De jaarwedde van elk der in deze verordening genoemde ambtenaren, wordt, zoodra zij boven het *minimum* gaat, door den raad vastgesteld, die hiertoe de noodige voordragt van Burg. en Weth. ontvangt.

De heer *Boer* acht hier eene invoeging noodzakelijk; het artikel regelt de benoeming van de verschillende ambtenaren, en men heeft, om alles volledig in deze verordening zamen te vatten, daartoe de bepaling herhaald, voorkomende in die van Mei 1854, wat betreft de benoeming. Men heeft echter bij dit artikel vergeten te gewagen van de schorsing, waarom Spr. zal voorstellen de bijvoeging der volgende al.: »B. en W. schorsen alle ambtenaren in deze verordening vermeld. Van de schorsing der ambtenaren in al. 1 vermeld geven zij in de eerstvolgende raadsverg. kennis."

De heer *Pabst* stelt voor in de 2. alinea van 8 te doen wegvallen de woorden »en bedienden na »daarover den ontvanger te hebben gehoord, en wat »betreft den hoofd-kommies, de kommiezen, den »weger van het slagtvee, den kommissaris van het »roeikantoor en den scheepsmeter voor de turf, ook »het advies van den kontroleur te hebben ingenomen."

De heer *v. Lier* geeft in bedenking, of het wel noodig is, iets omtrent de schorsing op te nemen, aangezien in de gemeentewet uitdrukkelijk bepaald is, dat B. en W. alle gemeente-ambtenaren kunnen schorsen.

De *Voorz.* acht het geenszins overtollig, want hier wordt iets er bij opgenomen, dat niet in de gemeentewet staat, nl. de kennisgeving aan den raad.

Het amendement van den heer *Pabst* wordt met 16 stemmen, tegen die der heeren *v. Veersen*, *de Jong*, *v. Boetzelaer*, *Schuller*, *Metelerkamp*, *van Hoytema* en *Bake*, aangenomen, en dat van den heer *Boer* met 22 stemmen tegen die van den heer *v. Lier*.

De heer *Pabst* stelt voor om de laatste alinea van art. 8 te doen vervallen, en daarvoor in een nieuw artikel eene andere redaktie aan te nemen, hetgeen zonder omvraag wordt aangenomen.

Het gewijzigd art. wordt zonder omvraag goedgekeurd.

Art. 9. De ontvanger aan het hoofdkantoor en de beide sub-ontvangers zijn verpligt, alvorens hunne betrekking te aanvaarden, ten genoegen van den Raad, voldoenden zakelijken of persoonlijken borgtogt te stellen.

De heer *v. Hengelaar* geeft in bedenking »persoonlijken" te doen wegvallen. Volgens de gemeentewet moet een zakelijke borgtogt gesteld worden, en alleen met goedkeuring van Gedep. Staten zal die kunnen zijn beneden $\frac{1}{10}$ der ontvangsten, of persoonlijk. Nu is het, meent Spr., toch zeker waar, dat als men een deel der ontvangsten aan subontvangers opdraagt, men dezelfde waarborg moet hebben, daar de ontvanger voor hunne ontvangsten niet verantwoordelijk is. Spr. stelt dus voor, dat de borgtogt zakelijk zal moeten zijn, en $\frac{1}{10}$ der ontvangsten bedragen.

De *Voorz.* zegt, dat het dikwijls moeijelijk zou zijn van die sub-ontvangers een zakelijken borgtogt te krijgen. Dikwijls ook hebben zij hunne ontvangsten geen 24 uur in handen.

De heer *Bake* is tegen het voorstel, omdat men de keuze der sub-ontvangers te zeer zou beperken.

De heer *de Muralt* is mede tegen het amendement; wordt dit op de sub-ontvangers toegepast, dan zal het ook van toepassing moeten zijn op elk kommies der eerste klasse, die dikwijls met het doen van ontvangsten belast worden, en, het wierd dan zeer moeijelijk voor die mindere betrekkingen geschikte menschen te vinden.

De heer *v. Hengelaar* is overtuigd, dat het moeijelijkheden zal opleveren, maar heeft het voorstel gedaan, om in overeenstemming te doen blijven met de gemeente-wet, die het naar zijn inzien bepaald voorschrijft.

De *Voorz* zegt, dat men ook kan zeggen, dat juist omdat de wet het voor den gemeente-ontvanger *in specie* bepaald heeft, zij de vrijheid heeft gelaten, het voor andere ontvangers anders te regelen.

De heer *de Muralt* merkt aan dat uit art. 136 der gemeentewet blijkt, dat de wetgever van het denkbeeld is uitgegaan, dat er tweederlei soorten van borgtogt zijn; hij spreekt daarin toch niet van zakelijke borgtogten alleen, en onderstelt dat behalve de borgtogten met goedkeuring van Gedep. Staten te regelen, zoo als voor den gemeente-ontvanger, er nog andere zijn, welke de raad zelf en alleen bepaalt.

Het amendement van den heer *v. Hengelaar* wordt verworpen met 20 stemmen; voor: de HH. *v. Nooten*, *v. Hengelaar* en *v. Cleeff*. Het art. wordt zonder omvraag goedgekeurd en de verordening aangenomen met 21 stemmen, tegen die der heeren *de Jong* en *v. Hengelaar*.

De verg. wordt hierop verdaagd tot Woensdag ten 12 ure.

Snelpersdruk van L. E. BOSCH en ZOON.